

Znad Poprawdu

ISSN 1234-1223

BAL MIKOŁAJKOWY Z ZIMOWĄ PIOSENKĄ – 8.12.2024

fot. K. Jarzębak

Drodzy Czytelnicy!

Mija grudzień i tym samym kończy się rok 2024. Zimowe wieczory wprawiają nas w nastrój melancholii, a świąteczny czas budzi pozytywne emocje: wdzięczność za to, co za nami i nadzieję na to, co dopiero przed...

Kończący się rok to wiele wydarzeń w życiu świata, Polski, lokalnych społeczności, rodzin i każdego człowieka. Było w nim wiele chwil radości i szczęścia, ale też pewnie momenty smutku i ronienia łez...

Podsumowując odchodzący w przeszłość rok, warto przemyśleć słowa bł. ks. kard. Stefana Wyszyńskiego:

„Tyle wart jest nasz rok,
ile zdołaliśmy przezwyciężyć w sobie niechęci,
ile zdołaliśmy przełamać ludzkiej złości i gniewu.

Tyle wart jest nasz rok,
ile ludziom zdołaliśmy zaoszczędzić smutku, cierpień, przeciwności.

Tyle wart jest nasz rok,
ile zdołaliśmy okazać ludziom serca, bliskości, współczucia, dobroci i pociechy.

Tyle wart jest nasz rok,
ile zdołaliśmy zapłacić dobrem za wyrządzane nam zło.”

W świątecznym czasie, ale i przez cały rok doświadczaliśmy wielu pięknych chwil, towarzyszyli nam dobrzy ludzie. Anielska dobroć dotknęła i lokalnej gazety „Znad Popradu”. To nie tylko choinkowy piwniczański Anioł, który przysiadł na okładce bieżącego numeru, ale przede wszystkim całoroczne zainteresowanie i zaangażowanie Czytelników i Współpracowników – tych piszących, fotografujących, czy dzielących się wskazówkami i wiedzą, za co serdecznie dziękuję. Aniołowi towarzyszą małe światełka – niech i nasze ścieżki w nowym roku oświeca blask Betlejemskiej Gwiazdy.

A o czym będziemy mogli poczytać w bieżącym numerze? Na początek garść wspomnień o zmarłych niedawno piwniczanych: emerytowanej nauczycielce Małgorzacie Życzkowskiej i wieloletnim Przewodniczącym Zarządu Osiedla Majerz Sławomirze Wójtowiczu. Na kolejnych stronach dawka informacji o działalności rzemieślniczej: kiermaszu świątecznym,

działalności kowali i artystów. Melancholijnym wspomnieniem świątecznego czasu będzie relacja z dawnego kolędowania i mały słownik związany z okresem Godów u Górali Nadpopradzkich. Będziemy mogli dowiedzieć się także, co nowego słychać u „Doliny Popradu”, Stowarzyszenia „Nasz Dom” i Szkolnego Koła Caritas. Na koniec – tradycyjnie – wieści z życia Miasta i Gminy.

Znad Popradu Gazeta Samorządu Lokalnego

Redaktor naczelna: Katarzyna Jarzębak

Wydawca, adres redakcji: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury, Rynek 11, Piwniczna-Zdrój; tel. 18 446 41 57

Dyżury w siedzibie redakcji: środa, 8:30-10:30

E-mail: redakcja@znadpopradu@gmail.com

Łamanie i druk: Drukarnia GOLDRUK

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych tekstów, ich redakcji i niezbędnej korekty. Za treść artykułów odpowiadają ich autorzy.

Czytelnikom i Współpracownikom
życzymy wszystkiego dobrego
w nowym roku!

Zapraszam do lektury,
Katarzyna Jarzębak
red. naczelna

Aktualności

Bal mikołajkowy z zimową piosenką

8.12 w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury odbył się „Bal mikołajkowy z zimową piosenką”, którego organizatorem było Stowarzyszenie na Rzecz Osób Przewlekłe Chorych i Dzieci Niepełnosprawnych „Nasz Dom”. W programie przewidziano: promocję płyty „Bo każdy śpiewać może II”, koncert kapeli góralskiej, kiermasz rękodzieła, spotkanie i zabawę ze św. Mikołajem oraz smaczny poczęstunek. Wydarzenie odbyło się w ramach projektu realizowanego przy wsparciu finansowym Województwa Małopolskiego.

Konkurs na kartkę bożonarodzeniową

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury zorganizował rodzinny konkurs na kartkę świąteczną. Dla zwycięzców przewidziano nagrody, a zwycięska kartka wraz z życzeniami od MGOK została przesłana do innych instytucji kultury.

Wyniki konkursu:

1. miejsce – Maja Nowaczyk, Anna Piwowar
2. miejsce – Karolina Mach, Karol Kulig
3. miejsce – Michał Malina

Konkurs na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej w Łomnicy-Zdroju

Zgodnie z Zarządzeniem Burmistrza Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój Tomasza Michałowskiego z dn. 11.12 został ogłoszony konkurs na kandydata na stanowisko dyrektora Publicznej Szkoły Podstawowej w Łomnicy-Zdroju. Szczegółowe informacje dostępne są na stronie internetowej: www.piwniczna.pl.

Mikołajkowy Turniej Piłki Siatkowej

13.12 na Hali Widowiskowo-Sportowej odbył się Mikołajkowy Turniej Piłki Siatkowej dla uczniów szkół podstawowych z terenu Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój.

Kiermasz świąteczny i spektakl

15.12 przy Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury odbył się kiermasz świąteczny. Dodatkową atrakcją był koncert kapeli „Jedlicka”, a zwieńczeniem kiermaszu – spektakl „Opowieść wigilijna” w wykonaniu uczestników warsztatów teatralnych.

Małgorzata Życzkowska. Wspomnienie

Zagłębianka z Sosnowca. Tu urodziła się jako jedna z trójki dzieci nauczyciela i pielęgniarki. Tu spędziła dzieciństwo i wczesną młodość, tu ukończyła szkołę podstawową i szkołę średnią. I stąd wyruszyła w świat, to znaczy na studia do Krakowa. Nie do Katowic czy bliższego Śląskowi Wrocławia, ale właśnie do Krakowa na Akademię Wychowania Fizycznego, gdzie nie tylko ukończyła studia z dyplomem nauczyciela wychowania fizycznego, ale też spotkała i poznała towarzysza życia. W 1968 r. wzięli ślub i wspólnie przeszli drogę pracy zawodowej i osobistego udanego życia. Ich dwie córki, Agnieszka i Ewa, po ukończeniu studiów wyjechały do Stanów Zjednoczonych i tam mają rodziny, pracę zawodową, przyjaciół. Często przylatywały na wakacje do rodziców i wtedy ze swoimi małymi, potem dorastającymi dziećmi, zwiedzały Polskę, a ściślej mówiąc, pokazywały ją swoim dzieciom. Wnuki pokochały małą ojczyznę dziadków i choć mieszkają na odległym kontynencie, nazywają Piwniczną drugim domem. Życzkowsy, Leszek i Małgorzata, zapraszani zaś do Stanów, spędzali tam sporo czasu na swojej emeryturze, podróżowali, zwiedzali, poznawali kraj, w którym żyją ich dzieci i wnuki.

Od 1969 r. Małgorzata i Leszek Życzkowsy pracowali w Szkole Podstawowej w Piwnicznej-Zdroju. To była wyjątkowa praca, bo nie tylko prowadzenie lekcji, ale praca pozalekcyjna z różnymi grupami dzieci, rozbudzanie zainteresowania sportem szkolnym, któremu nadali odpowiednią rangę i postawili na dobrym poziomie. Przedmiotem troski i starań stała się siatkówka. Zespół siatkówki dziewcząt prowadzony przez Małgosię stanął na dobrym poziomie. Drużyna wygrywała wiele razy w rozgrywkach wyższego szczebla: powiatowych, wojewódzkich. Na wysokim poziomie były także trenowane przez Życzkowskich drużyny koszykówki. Małgorzata prowadziła gimnastykę korekcyjną z dziećmi mającymi wady postawy. Zdobyła też uprawnienia sędziego piłki siatkowej i często uczestniczyła w meczach w tej właśnie roli. Była sędzią piłki siatkowej WSPS w latach 1995-1999 w Nowym Sączu i od 1999 roku sędzią piłki siatkowej w WSPS w Krakowie.

Jak każdy nauczyciel Małgosia była też wychowawczynią kilku klas w okresie 32 lat swojej pracy zawodowej w Piwnicznej. Otaczała swoją klasę szczególną troską nie tylko w sprawach dydaktyczno-wychowawczych. Troszczyła się o każdego ucznia, ale szczególnie o dzieci mające kłopoty w nauce, problemy materialne, czy te, które sprawiały trudności wychowawcze. Była opiekuńcza, troskliwa jako wychowawczyni klasy, ale równocześnie wymagająca i konsekwentna w swoich działaniach wychowawczych, podobnie jak w stosunku do uczennic z innych klas, z którymi prowadziła lekcje czy pozalekcyjne zajęcia sportowe. Toteż cieszyła się sympatią swoich podopiecznych, miała z nimi dobre relacje, z wieloma jeszcze po przejściu na emeryturę. Zawdzięczała to także swojemu pogodnemu usposobieniu, uśmiechowi, który towarzyszył jej zawsze i zjednywał sympatię rozmówców.

My nauczyciele pracujący w piwnicznańskiej szkole w tym samym czasie, tak ją właśnie pamiętamy: pogodną, uśmiechniętą, wrażliwą i chętną do pomocy każdemu, kto tego potrzebował. Będąc na emeryturze przez pewien czas angażowała się w pomoc Stowarzyszeniu „Nasz Dom” jako opiekunka na wyjazdach podopiecznych czy prowadząc z nimi zajęcia – usprawniające ćwiczenia fizyczne. Taka była Małgorzata Życzkowska – dla koleżanek, którymi dzieliła miesiące i lata pracy z dziećmi, łatwe, dobre i bardzo trudne – Małgosia, Gośka. Żegnaj Gosiu, żegnaj Cię emerycy, których ubywa, ubywa...

Pogrzeb Małgorzaty w dniu 5 grudnia 2024 r. zgromadził liczne grono jej dawnych uczniów, którzy złożyli jej piękny dar – licznie zamówione Msze święte w jej intencji. To najlepszy wyraz uznania i szacunku dla Nauczycielki i Wychowawczyny.

Spoczywaj w pokoju!

Maria Lebdowiczowa

arch. rodzina Życzkowskich

„Człowiek żyje tak długo, jak długo trwa pamięć o nim” (Seneka)

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o nagłej śmierci Pana Sławomira Wójtowicza – wieloletniego Przewodniczącego Zarządu Osiedla Majerz.

Trudno znaleźć słowa, które w pełni oddałyby jego osobowość, dokonania i ogromną wartość, jaką po sobie pozostawił. Był symbolem zaangażowania, rzetelności i oddania. W każdą podejmowaną inicjatywę wkładał serce i ogrom pracy. Jego skrupulatność i precyzja sprawiały, że wszystko, czego się podejmował, było realizowane na najwyższym poziomie. Nie tolerował półśrodków – wszystko, co robił, miało służyć ludziom i przynosić trwałe korzyści. Nie sposób nie wspomnieć o jego kulturze osobistej i takcie, które były jego znakiem rozpoznawczym. Każdą sprawę załatwiał z niezwykłą starannością, spokojem i uprzejmością. Jego postawa wobec ludzi była dowodem na to, że można osiągać cele z poszanowaniem godności drugiego człowieka. Był przykładem, że sukces to nie tylko efekty działań, ale także sposób, w jaki się je osiąga.

Pan Sławomir był osobą zawsze w pełni zaangażowaną w działalność społeczną, niezwykle dokładną i skrupulatną, a jego pełne odpowiedzialności i dbałości o szczegóły podejście do pracy, było wzorem dla nas wszystkich. Każde powierzone mu zadanie wykonywał z najwyższą starannością, dbając o każdy szczegół i zawsze z myślą o dobru mieszkańców. Jednak za tym profesjonalizmem kryło się coś jeszcze większego – niezłomna postawa pełna szacunku i serce otwarte na drugiego człowieka. Każdego mieszkańca traktował z godnością, niezależnie od wieku, statusu czy sytuacji życiowej. Zawsze potrafił znaleźć czas, aby wysłuchać ludzi, wsłuchać się w ich problemy, okazać empatię i zaproponować realną pomoc. Każdą sprawę, niezależnie od jej wagi,

załatwiał z kulturą, spokojem i życzliwością. Był człowiekiem, który swoją postawą uczył nas, jak ważny jest szacunek, uprzejmość i odpowiedzialność za drugiego człowieka.

Jego obecność w naszej społeczności była nieoceniona, a jego zaangażowanie – nie do przecenienia. Dziękujemy za wszystko, co zrobił dla naszej społeczności – za czas, energię i serce, które wkładał w swoją działalność. Choć odszedł od nas zbyt wcześnie, jego praca i osiągnięcia na zawsze pozostaną w naszej pamięci i w codziennym życiu naszej gminy. Niech spoczywa w pokoju.

Żonie, Dzieciom i najbliższej rodzinie w imieniu własnym, Rady Miejskiej, sołtysów i przewodniczących zarządów osiedli, pracowników Urzędu i jednostek organizacyjnych oraz całej lokalnej społeczności składam wyrazy najszlachetniejszego współczucia.

**Burmistrz Piwnicznej-Zdroju
Tomasz Michałowski**

arch. UM

HALA WIDOWISKOWO-SPORTOWA

- SALA FITNESS
- 3 SEKTORY DO GRY
- ŚCIANKA WSPINACZKOWA
- ORGANIZACJA URODZIN NA ŚCIANCE

PROMOCYJNE CENY W SOBOTY!

www.halasportowa.piwniczna.pl

Aktualności

Nowa taryfa dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków

Dyrektor MZGKiM informuje, że od 20.12.2024 na okres 3 lat uległy zmianie opłaty za wodę i ścieki oraz opłaty abonamentowe. Dokładne informacje są dostępne na stronie internetowej: <https://mzgkim.piwniczna.pl/nasze-uslugi/wod-kan/aktualna-taryfa/>.

Konsultacje społeczne

24.12 rozpoczęły się konsultacje społeczne w sprawie projektu zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój – jednostka strukturalna „D” – Łomnica-Zdrój. Zakończenie konsultacji nastąpi 22.01.

Zmiana organizacji ruchu na DW 971

09.01.2025 na drodze wojewódzkiej 971 w m. Żegiestów zostanie wprowadzona zmiana organizacji ruchu. Ruch samochodowy z ograniczeniem tonażu (7,5 t) i pieszy zostanie utrzymany, ruchem samochodowym będzie sterować sygnalizacja świetlna wahadłowa. Zamknięcie drogi dla ruchu w godzinach nocnych jest planowane w kwietniu.

XV Kolędowanie Małemu Bacy

XV Kolędowanie Małemu Bacy, którego organizatorem jest Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury im. Danuty Szaflarskiej oraz Parafia pw. Narodzenia NMP w Piwnicznej-Zdroju, zainaugurują Jasełka w dn. 5.01. Następnego dnia przewidziano Orszak Trzech Króli, Mszę świętą oraz występ grupy kołędniczej ZR „Dolina Popradu”. 12.01 odbędzie się koncert kapeli „Jedlicka” z Braciskami, 19.01 wystąpi DZR „Małe Piwnicoki” wraz z uczestnikami zajęć muzycznych, a 25.01 odbędzie się Msza święta przy Grocie Betlejemskiej na Jaworzynie Kokuszczańskiej oraz Koncert Orkiestry Dętej OSP.

Pokaz pracy kowala

18 grudnia w ramach nauki o zawodach dzieci ze Szkoły Podstawowej w Kokuszcze mogły przyglądać się pracy kowala, jak również spróbować własnych sił w tym tym zawodzie. Mistrzowie kowalstwa, którzy również egzaminują czeladników i mistrzów na warsztatach kowalskich w Wojciechowie, Pan Andrzej Słowik oraz Pan Kazimierz Kudła urządzili pokaz kucia podkowy. Swoją obecnością zaszczylili nas również kowale: Bartek Kościsz, Wojciech i Władysław Raczek, Bartek Horoszko, którzy wykonywali dla dzieci rozmaite cudneńka.

Gościom dziękuję za przybycie i pomoc w przeprowadzeniu warsztatów oraz zapretowanie kowalskiego kunsztu, było mi niezmiernie miło was gościć w swojej kuźni.

Tomasz Ortyl

Niys nase śpiywanie daleko

Ten cytat z pieśni Górali Nadpopradzkich stał się tytułem projektu realizowanego w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Piwnicznej-Zdroju od października do grudnia 2024 r. i są to słowa bardzo dobrze ilustrujące ideę projektu – bowiem dalsza część brzmienia tytułu to: *Cyfrowy transfer dorobku kulturowego Zespołu Dolina Popradu*. A jest to, trzeba przyznać, dorobek ogromny, nie tylko ze względu na czas, który obejmuje (59 lat), ale też ilość ludzi (prawie pół tysiąca pasjonatów), którzy przez te wszystkie lata budowali potęgę nadpopradzkiego folkloru. A budowa była niełatwa, bo była to właściwie rekonstrukcja czegoś, co odeszło bezpowrotnie. Stąd projekt objęty wsparciem w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności w zakresie *Kultura ludowa i tradycyjna* obejmującym dokumentację, archiwizację, badania oraz popularyzację kultury i wiedzy o kulturze doskonale odpowiada na zapotrzebowanie czasu, w którym żyjemy.

Przedsięwzięcie zakładało transfer wiedzy do sieci poprzez opublikowanie archiwum Regionalnego Zespołu Dolina Popradu, archiwum imponującego obejmującego kilkanaście tomów kronik. Wybrane i opublikowane zostały zatem materiały najcenniejsze, najpełniej oddające specyfikę tej niezwykłej grupy góralskiej. Dość należy, że poprzez starania zbieraczy, kronikarzy, etnografów, fotografów, grafików, literatów udało się połączyć tradycję z nowoczesnością, wiedzę tradycyjną – etnograficzną przekazać w sposób atrakcyjny, wciągający widza i czytelnika, a wykorzystanie najnowszych zdobyczy techniki pozwoliło na wędrowkę w przeszłość w sposób godny III dekady XXI wieku. W tym celu zostały podjęte działania: budowa strony internetowej zawierającej zdigitalizowane archiwum 59-letniej działalności Zespołu, opracowanie i wydruk albumu poświęconego członkom Zespołu w wersji papierowej i cyfrowej, opracowanie wirtualnej galerii strojów ludowych. Każdy zakres działań został przetransferowany do sieci, a wiedza tam zawarta powoduje zwiększenie kultury w życiu społecznym o zakresie ponadregionalnym, rozpowszechnienie osiągnięć kultury, edukacja społeczeństwa w dziedzinie kultury ludowej górali nadpopradzkich. Kolejnym zrealizowanym działaniem było przegranie nagrań video i audio ze starych nośników danych na nośniki pamięci SSD i USB.

I chociaż założenia te brzmią niesłychanie poważnie to efekt realizacji projektu jest kolorowym, skrzącym się różnymi barwami, kalejdoskopem nie tylko regionalizmu piwniczańskiego, ale i całości kultury, której Zespół „Dolina Popradu” jest bodaj najwybitniejszym przedstawicielem. Reprezentuje on mikroregion górali polskich w Beskidzie Sądeckim. Swoją długoletnią działalnością przyczynia się do kształtowania tożsamości kulturowej. Nie tylko przedstawia folklor i widowiska, ale też gromadzi materiały o obyczajach, tańcach, śpiewie i muzyce i tym się dzieli z biernymi uczestnikami projektu. Wykorzystane też zostały materiały z akcji badawczej, szkoleniowej i popularyzatorskiej folkloru. Tak więc projekt przeniósł wiedzę o dawności do wirtualnego świata. A jest to wiedza niezwykła np. objawy chorób i przepisy na ich dawne leczenie, np.: *Barz mi chrapko w szyi; Taką mam gorąckę jakbym siedziała w termosie; Przed locami mam zygoki jak żmije; Jak radzić – prosto: jak łosa, pscola – nóż zimny przyłożyć; jak sie sparzy palec to za ucho się chycić; na lotrucie – pić ciepłe mlyko łod krowy; reumatyz – kapustom łobłożyć.*

Uważny czytelnik może znaleźć dawne przepisy; np. *Cyr razowy – na gotującą wodę wysypały mólki razowe i klutacem (fyrlokkiem) rozfyrlać, miysać i kwile, pogotuwać, rozparzyć (coby ze 3 min popyrkało). Cyru jadło się dużo, jak dobrze gęsty to nazywali kulasa ze słoninom stopionom, można z mlykiem kwaśnem, ze słodkiem tyz.* Są wyliczanki dań wigilijnych np. *kasa ze śliwkami* (rarytas), *kluski z makiem; korpelanka* – zupa z brukwi. Nie tylko jednak zwyczaj, ale też bardzo interesujące kompendium wiedzy o budownictwie,

arch. MGOK

pieśniach, muzyce i tańcach Górali Nadpopradzkich. Jest też obyczajowość w rytmie dorocznym. Można odbyć ciekawe spacerów w czasie i przestrzeni, a towarzyszą nam w nich postaci ubrane w tradycyjną *łodziatę* rodem z galerii strojów. Całość projektu jest zrealizowana nowatorsko, jego twórcy zadbali o interesujący przekaz międzypokoleniowy. Coś dla siebie znajdą przedstawiciele różnych pokoleń, a wszystko tworzone z wielkim sercem dla piwniczańskiego regionalizmu. Bardzo ambitne cele założył sobie sztab ludzi pracujący na stronę internetową. Budowa strony www, w różnych wariantach językowych, zwiększy zainteresowanie członkostwem wśród ludzi młodych, co utrzyma ciągłość prowadzonej działalności. Praca włożona w działalność kulturalną została utrwalona i będzie dostępna, co wzmocni kulturę regionu i utrwali jej unikatowość. Członkowie Zespołu zostali przeszkoleni w obsłudze panelu administracyjnego strony. Taki dostęp do strony www ograniczy nieekologiczne źródła przekazywania informacji (kesrokopie, płyty cd).

Najbardziej tradycyjną częścią projektu jest album prezentujący mozaikę dorobku kulturalnego Piwnicznej i Zespołu. Jest więc i poezja wyrosła z głębi tej pięknej ziemi, są kultowe pieśni w niej zakorzenione, rzeźby i mini skansen, wszystko stworzone przez tujejszych artystów. Nie sposób wymienić wszystkiego, ale przecież trzeba zostawić jakiś margines niedomówienia, aby jeszcze bardziej zaciekać odbiorcę. Witraż zespołowej historii, jego twórców i kolejnych kierowników oraz niezwykłych członków zawiera część *Dyjamentowe Gody*. A do jej oglądnięcia niech zachęci jedna ze specjalnie stworzonych na tę okazję przyśpiewek. *Wesele, wesele, Dyjamentowe Gody/ sprosomy barz piyknie – przydźcie stary, młody/ bedemy sie łomać kieby chlebem słowem/ z rodościom cekomy, cyście juz gotowe.* Całość ilustrują zdjęcia dawnych zespołowych wesel, a przede wszystkim fotografie z pleneru na Piwowarówce – wesele rozgrywające się w pięknej jesiennej odsłonie.

Tak więc wszystkie działania projektu wprowadzają mieszkańców nie tylko Piwnicznej, ale i całego regionu w *Dyjamentowe Gody Doliny Popradu*, ambasadora nadpopradzkiej ziemi już od prawie 60 lat.

Całkowity koszt przedsięwzięcia wyniósł 103 727,01 zł brutto, kwota wsparcia ze środków KPO 73 566,32 zł brutto, wkład własny ogółem 30 160,69 zł brutto.

Dziękujemy Panu Tomaszowi Michałowskiemu, Burmistrzowi Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój, za udzielenie dotacji celowej na realizację powyższego zadania oraz osobom zaangażowanym, bez których wykonanie tak wielu przedsięwzięć w tak krótkim czasie byłoby niemożliwe;

Serdeczne podziękowania składamy Pani Wandzie Łomnickiej-Dulak, Panu Piotrowi Kuligowi, Pani Marii Jarzab, Panu Piotrowi Maślance, Panu Arkadiuszowi Ściurce, Panu Sewerynowi Łomnickiemu, Panu Dariuszowi Łomnickiemu, Pani Dajanie Maślance oraz wszystkim członkom Zespołu Regionalnego Dolina Popradu.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Piwnicznej-Zdroju

Kolyndniki

Pyta pani, skąd czerpaliśmy inspiracje? Dla nas była to oczywistość – Święta Bożego Narodzenia bez kolędników, turonia, szopki? Dzisiejszy pokaz Szopki (z takim tłumem w sali!) uzmysłowił mi konieczność – jak to pani ładnie nazwała – kultywowania naszej góralskiej tradycji, oraz – patrząc na licznie zgromadzoną publiczność – głód prawdziwej kultury ludowej. Odtworzono szopkę, z *jakom chodoki chodziuły downi...*

Downi... grubo ponad pół wieku temu... mogło to być w piątej albo w szóstej klasie szkoły podstawowej. Na chodzenie z gwiazdą szykowaliśmy się (my, czyli chłopaki z Obłazów Ryterskich i Młodowa) już od połowy listopada. Nasz kierownik Franek C. (szóstoklasista!) zdobył od starszych kolędników tekst przedstawienia, stroje wykonaliśmy sami. Jedynie tekturowe maski Diabła i Śmierci kupiliśmy w sklepie (wszyscy się na nie składaliśmy). Trzeba je było bardzo chronić przed wilgocią, wiadomo, papier.

Kim byłem? Odgrywałem rolę Anioła. W grupie nie było dziewczyn (jak w greckim teatrze!) – zresztą, kto powiedział, że Anioł to zaraz musi być kobieta? Włosy zrobiłem sobie z lnu podkradzonego Mamie, anielską szatę uszyłem ze zużytych fartuchów mojej siostry pielęgniarki, a skrzydła owinięte postrzępioną białą bibułą wypożyczyłem od siostr zakonnych.

Gwiazda to było moje dzieło sztuki. Obracała się! Starsi chłopcy wykonali szkielet z pospawanych żelaznych prętów, ja okleiłem to kolorowymi bibułami i zabezpieczyłem dodatkowo celofanem. W środku umieściłem dwie żaróweczki zasilane płaskimi bateriami zainstalowanymi na zewnątrz. Półtorametrowy kij do gwiazdy wystrugałem sam. Czy była ciężka? Oj, bardzo!, ale dla mnie wtedy była to najpiękniejsza gwiazda spośród wszystkich istniejących we wszechświecie i to było najważniejsze.

Zaczynaliśmy od Młodowa, potem Witkowskie i Borownice. Nie wiadomo, kto wpadł na pomysł, by pojechać z gwiazdą dalej – do Krynicy. Sama nazwa „Krynica” była nie z naszego chłopackiego świata – tu ziemia, robota i szkoła, traktowana bardziej jako odpoczynek od ciągłej roboty niż obowiązek edukacyjny. Tam – wielki kurort, spacer, zabawy, oświetlone aleje... I pensjonaty pełne kuracjuszy z całej Polski.

No, więc Krynica, jedziemy! Oczywiście nie było mowy o kupowaniu biletów (za co?), ale jazda „na gapę” też nie wchodziła w rachubę (jak kilkunastu przebiezańców niepostrzeżenie wpełźnie do wagonu?). Gdy pociąg zatrzymał się na przystanku w Młodowie, jeden z chłopaków (najbardziej wygadany) poszedł pertraktować z kierownikiem składu. Kolejarz zlustrował naszą grupę wpatrzoną w niego jak w obraz święty... i wskazał wagon, do którego możemy wsiąść. Postawił jeden warunek – zrobimy przedstawienie. To był chyba wagon bagażowy, bez żadnych ławek czy foteli, dość miejsca do odstawienia naszego widowiska. Mobilna scenografia, fantastyczna publiczność (kierownik pociągu, konduktor i jakichś dwóch kolejarzy) i kolęda, a za oknami przesuwane zimowe obrazy, jak w prawdziwym filmie...

Krynica onieśmieliła nas. Wizyta w pierwszym prywatnym domu odebrała nam nieco animuszu, bo czy nie za dużo wyobrażaliśmy sobie? Może tutejsi kolędnicy mają piękne stroje, towarzyszą im muzycanci – gdzie nam *chodokom ze wsi* konkurować z miastowymi? Wtedy któryś z nas rzucił propozycję by iść do „Patrii”. O „Patrii” usłyszeliśmy od konduktora: *O, tam warto iść, niech taki znad morza popatrzy na naszych góralskich kolędników!*

Brnąć w śniegu, głośno wyśpiewując *A wczora z wieczora* dotarliśmy pod ośrodek, ochoczo weszliśmy po schodach do holu... i dalej kompletnie zabrakło nam odwagi. Diabeł, Herod i Żołnierz cofnęli się ku drzwiom, inni powoli dołączali do nich. W centrum uwagi pozostał Anioł. Jak ja się wtedy bałem, a mówią, że anioły się nie denerwują!

Ktoś podszedł do nas, rozmawiał z nami, ktoś inny wprowadził nas do ogromnej sali. Światła, muzyka, na parkiecie tańczące pary, ludzie przy stolikach, gwar – i nagle cisza. Poproszono, byśmy ustawili się na środku sali. Lśniący parkiet pokryły plamy śniegu spływającego z naszych butów. Zaraz to ktoś zauważył i z hukiem wylecimy z sali. Tak, tego obawialiśmy się najbardziej, nie, że pomylimy teksty... Hmm... do dziś pamiętam niektóre kwestie.

Tymczasem otoczono nas wokół i z ogromnym zainteresowaniem przyglądano się naszemu występowi. I chyba nigdy potem Diabeł nie był tak diabelsko groźny, a Anioł tak anielsko rozanielony, jak podczas tego kolędowania.

Uciekła gdzieś trema. Świadomość, że takie *naskie* wystympuwanie budzi ogromne zainteresowanie miastowych uskrzydliło nas. Konkurowaliśmy z wielkomiejskim bałem karnawałowym. Powtarzaliśmy występ dwukrotnie. Radość, szalona radość, że wiejskie *kolyndniki* spodobały się miastowym, tak jak ludziom *łod nos*.

A dzisiaj, gdy zobaczyłem w sali widowiskowej szopkę Gruceli w wykonaniu członków Regionalnego Zespołu *Dolina Popradu*, wróciły wspomnienia niegdysiejszego chłopackiego kolędowania.

spisała **Barbara Kotarbowia**

Tekst powstał pod wpływem wspomnień wywołanych prezentacją Pivniczańskiej Szopki Kolędniczej.

Zapraszamy na zajęcia
AIKIDO

W PONIEDZIAŁKI O GODZINIE 17:00 W MGOK
w Pivniczań-Zdroju

Chcesz nauczyć się samoobrony,
poznać część azjatyckiej kultury lub
po prostu wyrwać się z domu
– zapraszamy.

**PIERWSZY
TRENING
GRATIS!!!**

Mini słownik związany z okresem Godów u Górali Nadpopradzkich

borsc z buroków z zimiokami abo grochem Jaśkiem – danie wigilijne, barszcz z ziemniakami albo fasolą Jaś, a dużo później – czysty barszcz z uszkami kapuściano-grzybowymi

brajka z gruszek – danie wigilijne z rozgotowanych gruszek

bukta – bułka drożdżowa pieczona na Święta, mogła być zawijania z kakaem, marmoladą z dyni lub serem

groch ze śliwkami – danie wigilijne, groch ze suszonymi śliwkami

grzyby zaprawione razowom mółkom – danie wigilijne, grzyby z razową mąką

jak co święte – jeśli coś poświęcone

jałowo – bez jakiegokolwiek omasty

kapusta z grochem – danie wigilijne

kasa ze śliwkami – danie wigilijne (rarytas)

kluski z makiem – danie wigilijne

kolendowanie ze sopkom – chodzenie po kolędzie ze szopką

kolendowanie z gwiozdom – chodzenie po kolędzie z gwiazdą

kolendowanie z turoniem – chodzenie po kolędzie z kozą – turoniem

kompot ze susek – kompot wigilijny z suszonych owoców (jabłka, gruszki, śliwki)

korpielanka – wigilijna zupa z brukwi

lobmycie we wodzie – mycie się we wodzie żywej np. źródło, potok w okresie Godów

lokot lub lokłot – snop zboża wnoszony przez gospodarza do izby przed wieczerzą; snop w okolicach Piwnicznej najczęściej owsiany, bo ze względów klimatycznych owies był główną uprawą zbożową, czasem mógł to być snop żytni. Powinien być dorodny i zgodnie z tradycją – niemłócony, zawierający ziarno.

na nowe latko – na Nowy Rok chrześniak chodził do ojców chrzestnych po kukielki, które pieczone były z ciasta, na tzw. nowe latko, czyli na nowy dobry rok. Było też tak, że *piekły i przynosiły, jak był chrzestny ojciec czy chrzestna matka to dla chrześniaków kukielke*

na podłoz – chodzenie *na podłaz*, rytuał magii dobrego słowa i magii obfitości, przychodził w wigilię w nocy, po północy lub w Boże Narodzenie

na wyprzódki – wracając z nabożeństwa, gazdowie „na wyprzódki” biegli do domu, wierząc, że kto pierwszy dotrze do swojej zagrody, ten „piyrsy zrobi wiosne” – jako pierwszy zakończy z powodzeniem wiosenne prace polowe

pałyga – rozgotowane śliwy suszone, podprawione mąką

piyroggi ze suskami – pierogi ze suszonymi śliwkami, częste danie wigilijne w okolicach Piwnicznej

podłaźnicka – starsza forma zielonego drzewka, przetrwała jako najważniejszy atrybut obrzędowy świąt Bożego Narodzenia co najmniej do późnych lat 30. XX wieku. Robiono ją albo z młodej, małej jodełki albo ze ściętego wierzchołka większego drzewa. Zawieszana u powały, na tragarzu, najczęściej czubkiem w dół, choć czasem i odwrotnie – do dołu odziomkiem. Umieszczano nad samym stołem, albo gdzieś w jego pobliżu.

podłaźnik – człowiek przychodzący po pasterce z życzeniami, którego gospodarze „zamawiali” już wcześniej lub podczas powrotu z kościoła (rytuał magii dobrego słowa i magii obfitości, połączonym z wątkami matrymonialnymi). Musiał to być koniecznie mężczyzna, zaprzyjaźniony z rodziną gospodarza lub co najmniej znajomy,

uczciwy, życzliwy, dobry, koniecznie zdrowy, ale też prymy, postawny i urodliwy. *Na podłazy* przychodził w wigilię w nocy, po północy, ewentualnie – w Boże Narodzenie. Musiał iść „z dołu” a wychodząc, iść „do góry”, aby gospodarka u odwiedzanej rodziny „rosła”. *Podłaźnik* przynosił do odwiedzanego domu chleb, „żeby go tam nigdy nie brakowało”. Niósł ziarno owsa np. w wełnianej rękawicy, niekiedy zmieszane z drobnymi pieniędzmi. Wchodząc do domu, pochwalił Pana Boga, owies rzucał po izbie ruchem siewcy, a także wypowiadał życzenia, np.: „Na szczęście, na zdrowie, na to Boże Narodzenie...”

rościłyłanie siana abo słomy – po przyjsciu ze stajni gospodarz rozwiązywał słomę (lub snop) spod stołu, rozścielając ją po podłodze, pozwalano dzieciom turlać się po niej i skakać, a nawet spać na słomie przez noc; czasem było to siano i słoma, a czasem tylko siano. Wierzano, że to zapewni zdrowie i siłę

ryby „z potoku” – późniejsze danie wigilijne, ryba złowiona w potoku lub w Popradzie

sprosanie na wieczerzo dzikif zwierząt – gospodarze symbolicznie zapraszali na wieczerzę dzikie zwierzęta, które wyrządzały szkody w gospodarstwie: wilki, lisy, szczury, myszy, drapieżne ptaki. Zwykle rzucano łyżką garść jedzenia na okno lub za drzwi, wołając np. po trzykroć: „wilku, wilku, do wieczerzy lub: „wilku, lisku, szczury, myszki! Chodźcie do nas na wieczerzę! A jak nie – nie przychodźcie cały rok!”

suski – susz owocowy (śliwki, jabłka, gruszki), leśne grzyby.

ściganie sie w casie powrotu z Pastyrki albo w Boże Narodzenie – wracający z kościoła, starali się jak najszybciej, przed sąsiadami, dotrzeć do domu, co miało wróżyć o pomyślności oraz szybkości wykonania prac rolniczych w przyszłym roku

śliwianka – polewka z suszonych śliw

światy – zwykle z opłatka, a w czasach późniejszych również ciastka (często owsiane lub ciemne, razowe). Opłatki były najczęściej w kształcie kółek, sklejano z nich kuliste formy i wieszano u dołu *podłaźniczki*.

tlucenie sie łowsem – w dzień św. Szczepana, gdy święciło się w kościele owies, chłopcy obsypywali dziewczęta – „na pomyślność”.

Trzef Króli – Święto obchodzone *na pamiątkę jak Trzech Króli przyjeżdżali do sopki, do Betlejem Panu Jezusowi złożyć pokłon*; była też nazwa *Objawienie Pańskie*. Święcili w tym dniu złoto, mirrę i kadzidło i kredę. Kredą pisali na drzwiach: K+M+B czyli Kacper, Melchior i Baltazar i aktualny rok.

Wilijo – Wigilia

wiyś sie – darzyć, szczęścić

woda z piniązkami – nabierano o świtanu wodę z rzeki lub nawet studni i wszyscy domownicy myli się w niej (w misce lub szafliczku), często po uprzednim wrzuceniu do wody drobnych pieniędzy „dla zapewnienia dostatku”

woda żywo – woda ze źródła lub naturalnych cieków (strumienia, rzeki, potoku) mająca ponoć szczególną moc: oczyszczającą, zapewniającą zdrowie lub wręcz przywracającą je

wróżba urodzaju – podczas wigilijnej wieczerzy gospodyni stawiała miskę z kolejnymi potrawami na opłatku leżącym pośrodku stołu albo na ziarnie owsa (czasem był zmieszany z pokruszonymi opłatkami). Po zjedzeniu potrawy sprawdzano, czy opłatek/owies przykleił się do jej miski. Była to wróżba urodzaju na te uprawy, z których ugotowane było danie (np. na ziemniaki i śliwy, kapustę i groch itp.

Zebrała: Wanda Łomnicka-Dulak

Trwanie ku odejściu. Promocja i wspomnianie

*biegnie nieć delikatna od świtu do zmroku
wzlatamy przemijamy ku niebios przestrzeniom (...)
snuje się promień słońca między granicami
stajemy zamyśleni na progach w podcieniu
obłok jasny przepływa w nas i ponad nami
trwamy ku odejściu w duszy odmienieniu*

W. Łomnicka-Dulak

Wersy zapisane jako motto artykułu o pewnym wydarzeniu kulturalnym, które odbyło się w ostatnią grudniową sobotę, wyrażają jego cel, sens, nastrój, atmosferę. Spotkanie było promocją wydawnictwa „Piękno ocalone od niepamięci” i odbywało się w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury w Piwnicznej-Zdroju. Przyszli licznie, niektórzy przyjechali nawet z Nowego Sącza, rodzina, znajomi i Przyjaciele rodziny Antoniego i Wandy Dulaków, zaproszeni piwniczanie m.in. z Doliny Popradu („na cywila”), no i kapela. Album jest bowiem nie tylko prezentacją różnorodnej twórczości nieżyjącego już Antoniego Dulaka. Jego żona, Wanda, realizująca swoje pragnienie pokazania twórczego dorobku i upamiętnienia postaci Męża, zilustrowała album swoimi wierszami. Cóż to za poezja! – piękna liryka pełna głębokiej refleksji nad życiem człowieka, celem, sensem, trwaniem, realizowaniem się każdego dnia, przemijaniem... Kiedyś to on ilustrował jej tomiki swoją grafiką, projektował okładki. Tak właśnie realizowało się wspólne życie tego utalentowanego małżeństwa.

Ale bohaterem wieczoru był przede wszystkim Antoni Dulak, piwniczanie, rocznik 1955 (zm. 2021). W zasadniczej Szkole Rzemiosł Artystycznych w Łysej Górze ukończył klasę ceramiki artystycznej, a w Liceum Sztuk Plastycznych im. A. Kenara w Zakopanem ze specjalnością rzeźbiarstwo form użytkowych. Miał jeszcze inne przygotowanie, które otrzymał od losu – był wnukiem piwniczanego rzeźbiarza amatora, Wiktora Lebdowicza (1888- 1949). Przyglądał się też – a miał dar niezwykle szczegółowej, dokładnej obserwacji – pracy matki haftującej piękne kwiaty i inne motywy zdobnicze kolorową nicią lub drobnymi koralikami i cekinami, albo przygotowującej piękny żniwny wieniec, komponując elementy, układy motywów z darów natury. To wszystko złożyło się na kierunek, jaki obrał dla siebie Antoni – twórczość artystyczna. Oglądając album, widzimy, jaka to była różnorodna twórczość, jak różnorodne techniki i jakie w związku z tym efekty

w pozostawionych dziełach. Obecni tego dnia w Miejsko-Gminnym Ośrodku Kultury mogli je przede wszystkim obejrzeć na małej wystawie obrazów i rzeźb Antoniego Dulaka. Tu trzeba wyznać z pewnym zażenowaniem, tak mało znanych piwniczanie. I mogło to piękno przeminąć, niepoznane lub nawet niezauważone przez wielu, jak to poucza mądrość znanych powszechnie przysłów, powiedzeń, aforyzmów, jak np. te – *nikt nie jest prorokiem między swymi; cudze chwalicie, swego nie znacie, sami nie wiecie, co posiadacie; lub mądry Polak po szkodzie*.

Jak doszło do zainteresowania spadkiem artystycznym i osobą twórcy? O upamiętnieniu marzyła i planowała je żona Antoniego, Wanda Łomnicka-Dulak. Jej pragnienie spotkało się z działaniem Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury, który zajął się inwentaryzacją „dzieł niedocenianego artysty, Antoniego Dulaka”, jak napisała we wstępie Justyna Deryng, dyrektor Ośrodka. Inwentaryzacja uświadomiła, jak bogata jest spuścizna artysty – „ponad 1500 prac w różnych technikach”, prac, których tylko małą część prezentowała wystawa i małą część ponad stustronicowy album, którego egzemplarze są bezpłatne. Wydawnictwo mogło być zrealizowane dzięki dofinansowaniu w ramach *Inwestycji A2, 5.1 – Program wspierania podmiotów sektora kultury i przemysłów kreatywnych na rzecz stymulowania ich rozwoju*. Wydawnictwo, jak informuje stopka, zostało opracowane i przygotowane graficznie oraz typograficznie przez Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury w Piwnicznej. Autorką pomysłu wydawnictwa oraz projektu graficznego albumu i okładki jest Justyna Deryng, dyrektor Ośrodka. Album wydano w nakładzie 500 egzemplarzy. Te informacje są potrzebne, ale nie one są najważniejsze.

Spotkanie z okazji wydania albumu nie było pompacyjną prezentacją wydawnictwa. Miało swoistą atmosferę przyjacielskiego spotkania, wspomniania kogoś dobrze znanego, bliskiego, a sprawiły to zarówno krótka rzeczowa informacja o wydanej książce i samym artyście Justyny Deryng, krótka, skromna i bardzo wyważona wypowiedź żony, Wandy Łomnickiej-Dulak, jak i to, co nastąpiło potem: wspomnienia osób, które miały nawet krótki kontakt z nieżyjącym artystą. I o ile od początku spotkania wyczuwało się pewne zdziwienie, że niewiele ktoś wie, że Dulak tyle tworzył, że w ogóle był, trwał, tym ludzkim zwyczajnym trwaniem w życiu wypełnionym marzeniami, pracą, poznawaniem świata, kreowaniem własnej jego wizji i w nieuchronnym dla każdego z nas przemijaniu – przeminął jako byt, jako jeden z nas, przede wszystkim jako artysta, twórca nowych wartości: obrazów, rzeźb, mnóstwa grafik, szkiców, które wzbogacą historię kultury Piwnicznej, zbioru interesujących dzieł talentów, intelektu i pracowitych rąk piwniczanie, wielu piwniczanie. Trzeba więc pomyśleć o takim miejscu, nie zaślaniając się muzeum, które już pęka w szwach.

Wspomnienia przywołane na sali spotkania także dziwiły wielu uczestników. Cichy, skromny człowiek, a przecież w pamięci wielu ludzi zostawił swój ślad; wspomnienie rozmowy, wspólną wędrówkę góorskimi szlakami, wędrówkę po salach muzealnych i wystawowych, beztrudną pogawędkę przy chłodzącym napoju, wspomnienia zabaw i dziecięcych wybrzków w zawodniańskich ogrodach, jako uczeń na swoim miejscu w trzeciej ławce w rzędzie ław pod oknem, może nieco nadwrażliwy, często zamyślny, zawsze przyglądający się uważnie rzeczom i ludziom. Było więc wiele powodów wzruszeń, atmosfery ciepła i przyjaznego

KRAJOWY
PLAN
ODBUDOWY

Rzeczpospolita
Polska

Sfinansowane przez
Unię Europejską
NextGenerationEU

ANTONI
DULAK

Sztuka w słowach:

Wirtualna ekspozycja
i poetycki przewodnik
po świecie artysty.

myślenia o człowieku wrażliwym, znanym-nieznany, choć przecież żyjącym z nami, wśród nas. Również w albumie zamieszczono dłuższe wspomnienia Mikołaja Wachowicza, przyjaciela Antoniego, opowiadające o wspólnie spędzonym czasie; wędrówkach, rozmowach, towarzyskich spotkaniach.

Gdyby z tych rozmów, wspomnień wyciągać jakieś wskazania, to pewnie byłaby to rada uważnej obserwacji świata wokół siebie, bardziej wrażliwe spojrzenie na człowieka i dobre relacje z tymi, których spotykamy w naszej życiowej wędrówce, w przemijaniu, na które nie mamy wpływu, bo czasu nie zatrzymamy ani nie przyspieszymy nawet o jedną krótką chwilę. No i oczywiście

pamięć. Człowiek żyje, dokąd trwa o nim pamięć, a tylko żyjący pamiętają.

Maria Lebdowiczowa

W ramach projektu „Antoni Dulak: sztuka w słowach. Wirtualna galeria i poetycki przewodnik po świecie artysty” powstała także internetowa galeria dostępna pod linkiem: www.spacer360.pl/dulak/. Podczas wirtualnego spaceru można podziwiać dzieła artysty i wsłuchać się w wiersze jego żony, Wandy Łomnickiej-Dulak.

„Pamiętajmy o życiu nad obłokami”

„Pamiętajmy o życiu nad obłokami” to projekt Tomasza i Jakuba Ortyli realizowany w ramach programu stypendialnego „Mistrz Uczeń” Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi. Program skierowany jest do twórców ludowych z terenu Rzeczypospolitej Polskiej. Jego adresatami są zarówno mistrzowie z ugruntowaną już pozycją i dorobkiem, jak i adepci. Regulamin informuje, że podstawowym celem Programu jest ratowanie lokalnego dziedzictwa i tradycji oraz zapewnienie ciągłości autentycznej twórczości ludowej. Priorytety Stypendium dotyczą projektów edukacyjnych, zapewniających bezpośredni przekaz tradycyjnych umiejętności artystycznych, rzemieślniczych i rękodzielniczych, dokonywanych wewnątrz wspólnoty lokalnej, ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności zagrożonych zanikiem.

Zadanie „Pamiętajmy o życiu nad obłokami” nawiązuje do historii szkoły mieszczącej się na stokach Niemcowej. Pisarka Maria Kownacka uczyniła tę szkółkę znaną w całej Polsce za

arch. T. Ortyl

sprawą swojego opowiadania „Szkoła nad obłokami”. W jednym z artykułów stwierdza: *W książce starałam się oddać najwierniej wszystko, co mi się wydało godne utrwalenia, kładąc nacisk na poszanowanie i ochronę zabytków przeszłości* (M. Kownacka, Narodziny książki. Czyli jak powstała „szkoła nad obłokami”, „Płomyk” nr 17, rok 1959). Po 65 latach od wydania książki kowale z Kokuszki postanowili do niej nawiązać, wykonując szyld – napis swoją estetyką odnoszący się do strony tytułowej wspomnianej publikacji. *Mamy nadzieję, że wykonany szyld będzie zachętą zarówno do lepszego poznania istoty pracy kowala, jak i historii regionu oraz idei ochrony zabytków kultury ludowej zawartej w książce* – mówi Tomasz Ortyl. Szyld zawisł na budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Piwnicznej-Zdroju.

Tomasz Ortyl

TOMASZ ORTYL JAKUB ORTYL KOWALSTWO

ZADANIE

„Pamiętajmy o życiu nad obłokami”

Zrealizowano w ramach programu stypendialnego Narodowego Instytutu Kultury i Dziedzictwa Wsi „Mistrz – Uczeń” ze środków Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

NIK i DW

NARODOWY INSTYTUT KULTURY
I DZIEDZICTWA WSI

PROJEKTY DOMÓW

- DOMY JEDNO I WIELORODZINNE
- ADAPTACJA GOTOWYCH PROJEKTÓW
- PROJEKTY ROZBUDOWY, PRZEBUDOWY
- PROJEKTY GARAŻY I BUDYNKÓW GOSP.
- PROJEKTY PRZYŁĄCZA WODY I KANALIZACJI
- KOMPLEKSOWE ZAŁATWIENIE DOKUMENTACJI PROJEKTOWEJ Z UZYSKANIEM POZWOLENIA NA BUDOWĘ

ARCHIRAF
PRACOWNIA ARCHITEKTONICZNA
mgr inż. arch. Rafał Smyda

666 451 852 Piwniczna-Zdrój os. Banie 10
e-mail: archiraf@wp.pl

Niespodziewany Gość

Jerzy Kulej odwiedził dziecięcy pensjonat nad Popradem zwabiony z ulicy dyskotekowymi rytmami, przy których w przestrzennej sali świetlicowej bawili się uczestnicy turnusu integracyjno-rehabilitacyjnego. Długo trwał w bezruchu obserwując z zaciekawieniem żywiołowych tancerzy na wózkach inwalidzkich, w towarzystwie rówieśników prowadzących w tańcu, a jednocześnie sprawujących pieczę nad swoimi koleżankami, kolegami „sprawnymi inaczej”. *To piękny i wzruszający widok. Szkoda, że nie ma ze mną Piotrusia, ten dopiero wiowałby na parkiecie.* Zapytany przez któregoś z wychowawców o Piotrusia, opowiedział krótko historię swojego ukochanego wnuka, który podobnie, jak uczestnicy trwającego w Piwnicznej turnusu, cierpi na dziecięce porażenie mózgowie. Ta spontaniczna wizyta dwukrotnego mistrza olimpijskiego, dwukrotnego złotego medalisty Mistrzostw Świata w boksie, nauczyciela, trenera, przerodziła się w ciekawe spotkanie, najpierw z młodzieżą i dziećmi (liczne pytania i odpowiedzi na nie, rozdanie autografów), a później z rodzicami i specjalistyczną kadrą turnusu. Mistrz dzielił się własnymi doświadczeniami w zakresie metod rehabilitacji, z jakich korzystali rodzice Piotrusia i on w leczeniu wnuka.

Z wielkim przejęciem opowiadał o metodzie terapii motorycznej prof. Vojty, metodzie ruchu rozwijającego Weroniki Sherborne, hipoterapii, dogoterapii i licznych ćwiczeniach w wodzie z elementami nauki pływania. Nie bez emocji podkreślał efekty systematycznej, starannej i wielokierunkowej pracy rehabilitacyjnej. Mocno akcentował znaczenie zabawy, gimnastyki twórczej mające swoje źródło w naturalnych potrzebach dziecka, zaspakajanych w kontakcie z dorosłymi (w tym przede wszystkim z najbliższymi). Mówił o roli mobilizacji w pokonywaniu trudności,

więzi z rówieśnikami, opiekunami, czerpaniu przyjemności i radości z zabawy.

W oparciu o własne doświadczenia w pracy rehabilitacyjnej z wnukiem, duże znaczenie przypisywał ćwiczeniom twórczym, uwalniającym organizm od napięć, niepokojów, lęków, a w konsekwencji osiąganiu harmonii ruchu i zwiększającej się stopniowo swobody komunikacji, a także muzykoterapii, kinezyterapii.

Podczas spotkania podzielił się ciekawą informacją o podjętych krokach zmierzających do zastosowania Piotrusiowi nowej (być może przyszłościowej) metody rehabilitacji porażenia mózgowego, z zastosowaniem kombinezonów kosmicznych, które mają zdolność przywracania mięśniom sprawności po dłuższym okresie przebywania w stanie nieważkości. Polepszają także funkcjonowanie stawów, pomagają (przez tworzenie sztywnego korpusu) utrzymać pozycję pionową i łatwość poruszania się. Eksperyment w tym zakresie podjąć zamierza ośrodek rehabilitacyjny w Mielnie.

Obecni na spotkaniu byli mile zaskoczeni profesjonalizmem, przejęciem i siłą emocji, z jaką Mistrz dzielił się doświadczeniami z pomocy terapeutycznej swojemu wnukowi i widocznych efektów tej pracy. Zaskoczenie było tym większe, że rozmówca to reprezentant dyscypliny siłowej, wchodzącej w kategorię sportów walki.

Maria Żrolka

P.S. W październiku 2024 roku na ekrany polskich kin wszedł film reżyserowany przez Xawerego Żuławskiego „Kulej. Dwie strony medalu”. Po jego obejrzeniu wróciły wspomnienia ze spotkania z Mistrzem odbytego w Domu Wczasów Dziecięcych w Piwnicznej-Zdroju w 1997 roku.

**Zachęcamy przedsiębiorców, firmy i instytucje
do reklamowania swojej działalności na łamach „Znad Popradu”**

**Szczegółowe informacje:
Sekretariat Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury,
Rynek 11, tel. 18 44 64 157, e-mail: mgok@piwniczna.pl**

KIERMASZ ŚWIĄTECZNY, SPEKTAKL „OPOWIEŚĆ WIGILIJNA” – 15.12.2024

fot. I. Kulig, K. Jarzębak

SPOTKANIE OPŁATKOWE – 19.12.2024

fot. K. Jarzębak

PASTERKA GÓRALSKA – 24.12.2024

fot. K. Jarzębak

PROMOCJA ALBUMU „PIĘKNO OCALONE OD NIEPAMIĘCI” – 28.12.2024

fot. K. Jarzębak

Z życia Kościoła

- 8 XII świętowano Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny.
- W parafiach rozprowadzane były opłatki i świece Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom.
- 16 XII rozpoczęła się Nowenna do Dzieciątka Jezus przed zbliżającymi się Świętami Bożego Narodzenia.
- Wigilia 24 XII zakończyła tegoroczny Adwent i rozpoczęła obchody Świąt Bożego Narodzenia. W tym dniu Papież Franciszek rozpoczął Święty Rok Jubileuszu pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. Inauguracja Roku w diecezjach nastąpiła w niedzielę 29 XII, natomiast w parafiach – 1 I.
- W drugi dzień Świąt w kościołach błogosławiono owies. W tym dniu odbyła się także kolęda misyjna, z której dochód wsparł dzieło misyjne Kościoła.
- W parafiach rozpoczęła się wizyta duszpasterska zwana kolędą.
- 31 XII w kościołach odbywały się nabożeństwa dziękczynne na zakończenie starego roku.

Parafia pw. Narodzenia Najśw. Maryi Panny w Piwnicznej-Zdroju

- 8 XII odbyło się czuwanie modlitewne osnute wokół Niepokalanego Poczęcia NMP. W programie przewidziano Akatyst, Słowo Boże i Apel Jasnogórski.
- W 43. rocznicę ogłoszenia stanu wojennego odbyła się całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu. Wydarzenie odbyło się w ramach projektu „Zło dobrem zwyciężaj, czyli piwniczna jesień z bł. ks. Jerzym Popiełuszką”.
- Na stopniach ołtarza św. Franciszka i w wybranych sklepach ustawiono kosze na dary dla ludzi potrzebujących. Młodzież Szkolnego Koła Caritas zbierała żywność w ramach „Akcji Kilo” w dn. 14, 21 i 23 XII. Paczki odbierano w oddziale Caritas.
- Przedświąteczne odwiedziny osób chorych i cierpiących odbyły się w dn. 9-12 XII.
- W niedzielę 22 XII członkinie DSM rozprowadzały świąteczne pierniki.
- Spotkania opłatkowe grup parafialnych odbyły się w dn. 18 i 19 XII.
- Pasterka w kaplicy w Kokuszcze została odprawiona 24 XII o 22:00, natomiast w kościele parafialnym – o północy. Tegoroczną Góralską Pasterkę z Chlebem poprzedził Akatyst ku czci Świętej Bożej Rodzicielki w wykonaniu „Anielskiej scholi”.
- 31 XII odbyła się Msza święta na zakończenie roku połączona ze śpiewem Nieszporów. W tym dniu zakończył się projekt duszpasterski osnuty wokół osoby i dziedzictwa bł. ks. Jerzego Popiełuszki.

Parafia pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Piwnicznej-Koszarzyskach

- 26 XII w parafii przeprowadzono „Kolędę misyjną”.
- 31 XII odbyła się uroczysta Msza święta poprzedzona Nieszporami przed Najświętszym Sakramentem, śpiewem suplikacji i „Te Deum”.

Parafia pw. Trójcy Przenajświętszej w Głębokiem

- Oprawę muzyczną Pasterki prowadziła kapela góralska „Smydy i Przyjaciele”.
- 26 XII w parafii odbyła się kolęda misyjna.

Parafia pw. św. Michała Archanioła w Wierchomli

- 26 XII zbierano ofiary na misję w ramach kolędy misyjnej.
- 29 XII rozstrzygnięto konkurs na świąteczny stroik.

Zanotowała: K. Jarzębak

Witejcie!

No, dwa miesiące zimy już z nami, a styceń to się będzie pomalućku ku wiosnie przychylił. Pobieluło i pomroziło końduś, ale nie tak jak downo, kieć to śniegi w pas były. A mrozy to i do 30 stopni dosły. Łotupa wtencos była nos wychylić z chołpy. No, ale prawdziwe górole to się zimy nie bojom. Bo jak to godajom: *Ten się nie boi, co złego nie broi.*

Som przecie tyż takie ludzie, co się wszytkiego bojom, pewnie trza być łostrożnem, bo tyż godali: *W rozwalinach nie ginie, kto się rysy boi.*

Barbary w tem roku nie było zimne, Popród nie zamorz, choć downi wróżyli: *Na świętą Barbarkę, włóż sanki na barkę.* Jak w zimie nie wymrozi, to pewnie w lecie będzie kupe jakiegosi gadostwa, a wtencos to biyda.

Ło biydzie tyż różne przypowiydki pogaduwali: *Nauczy biedę zgnieść, musi wiele znieść.* Cy jescie takie: *Bieda prędzej niż wszystkie upomnienia rozumu nauczy.* Jes w tem jakosi głęboko prawda, nie darmo tak pogadujom. Jak fto biydy zazno, to zacyno inacy myśleć, nie ino ło sobie ale i ło drugim, bez to tyż godali: *Bóg ci dał, żebyś dla drugiego miał.*

A jak już godomy ło dawaniu, to miały, tyżto miały dzieciska ucieche w grudniu poprzy tem Mikołaju: *Na św. Mikołaja ucieszy się dzieciąt zgraja, bo chłopaki i dziewczęta wyczekują na prezenta, jedne będą miały cacko, że się sprawowały gracko, a zaś drugie dla zachęty, by nie były wiercipięty.*

No, a teraz we stycniu to trza będzie coś myśleć, co to dło dziadków i babci przyryktuwać. Może i mie się coś przy tem dostanie.

No to się tam mijjcie zdrowo na ten Nowy Rok.

Kunda z Potocka

Dzień dobry, Uczennice i Uczniowie!

Tsunami 2004. Cześć Ich pamięci!

Czy możliwości przewidywania trzęsień Ziemi oraz odpowiednio wczesnego i skutecznego ostrzegania zagrożonej ludności zwiększyły się w ciągu ostatnich dwudziestu lat? TV, stacje radiowe, telefonia komórkowa w roku 2004 też były – a efekty? Mam nadzieję, że Tilly żyje...

Artykuł pana Orlanda Krzyżanowskiego („Astro-Nautylus” 1/2013) bardzo dobrze koresponduje z projektowaną wyprawą polskiego naukowca na stację orbitalną. Widok z orbity może być (teoretycznie) pomocny w zorganizowaniu akcji obserwacyjno-ostrzegawczej. Teoretycznie...

Zagadnienia:

1. Porównaj szerokość geograficzną Irlandii i Krety. Jakie znaczenie ma długość dnia?
2. W roku 1987 przez Ziemię przeszła (przeniknęła) fala neutrin. Jak daleko od Ziemi są obecnie te neutriny?

Do zobaczenia,

Leszek Mikołajczyk

„Dobro to dawać wokół ludziom to, co najlepsze w sobie mamy...”

5 grudnia – Międzynarodowy Dzień Wolontariusza

O kres świąteczny to czas, kiedy doświadczamy wiele dobra i chcemy się tym dobrem dzielić z innymi. Spędzamy czas z rodziną i przyjaciółmi, łamiemy się opłatkiem i składamy życzenia, obdarowujemy prezentami... Tym, z którymi ze względu na odległość trudno nam się spotkać, wysyłamy kartki pocztowe (niestety coraz rzadziej...) lub sms-y z dobrym słowem. Chętnie pomagamy nie tylko najbliższemu, ale i nieznanemu nam bliżej potrzebującemu. Bierzemy udział w zbiórkach żywności i innych produktów, przekazujemy darowizny na wybrane przez siebie cele, kupujemy produkty, z których dochód przekazywany jest na cele charytatywne...

Nauczanie Kościoła definiuje postawę miłosierną, która „wyraża się nie w sporadycznym *bywaniu* miłosiernym, lecz w trwałym *byciu* przy drugim człowieku, który potrzebuje pomocy”¹. Miłość bliźniego nie powinna się więc ograniczać tylko do okazjonalnych akcji, ale być trwałą postawą gotowości do wsparcia drugiego człowieka. Pomoc można okazywać czynem, słowem i modlitwą. Ważne jest zaangażowanie w różnorodne działania charytatywne, ale także codzienne dobre uczynki wobec bliźnich, drobne gesty, czy uśmiech. Nie do przecenienia są słowa wsparcia, pocieszenie w trudnej chwili, a czasem po prostu milcząca obecność przy drugim człowieku.

Dobroczynność przynosi korzyść zarówno obdarowanemu, jak i obdarowującemu. Potrzebujący otrzymuje konkretne wsparcie, jego sytuacja ulega poprawie, co być może z czasem zaowocuje chęcią pomocy komuś innemu. Na pierwszy rzut oka udzielający pomocy tylko traci – czas, pieniądze, czy energię. Doświadczenie pokazuje jednak, że zyskuje o wiele więcej: radość, pokój serca i swoistą satysfakcję z udzielonej pomocy. W perspektywie chrześcijańskiej pomoc bliźniemu może także zbliżać do samego Boga, którego widzi się w drugim człowieku².

Postawa miłosierna to nie tylko działania na rzecz drugiego człowieka, ale także nieustanna praca nad samym sobą: nauka reagowania w trudnych sytuacjach, poznawanie własnych słabości i nieustanny rozwój. Kształtowanie postawy nakierowanej na czynienie dobra innym jest także jednym z celów wychowania. Jak podkreśla Justyna Mielnik, w procesie kształcenia młodych ludzi „warto promować takie zachowania jak: uczynność, działanie na rzecz innych, empatia i wrażliwość na losy drugiego człowieka”³. Dzieci i młodzież uczą się tych postaw poprzez naśladowanie rodziców i najbliższych, ale także dzięki działaniom proponowanym przez szkołę i inne instytucje.

Na rzecz innych możemy działać indywidualnie, ale także w ramach sformalizowanych grup wolontariatu. Taka forma działalności prospołecznej istnieje w piwniczańskiej parafii od ponad trzydziestu lat. W 1990 r. utworzono Parafialny Oddział Caritasu – największej w Polsce organizacji charytatywnej. Z czasem w jego działalność zaczęła angażować się grupa młodych ludzi,

która odwiedzała osoby starsze i potrzebujące, przygotowywała dla nich paczki świąteczne. W 2007 r. grupa młodzieży z piwniczańskiego Gimnazjum Publicznego wzięła udział w ogólnopolskim projekcie „Wy jesteście moją nadzieją – mieć wyobraźnię miłosierdzia”, podczas którego nawiązała współpracę ze Stowarzyszeniem na Rzecz Osób Przewlekłe Chorych i Dzieci Niepełnosprawnych „Nasz Dom”.

Od 2006 r. na terenie Diecezji Tarnowskiej funkcjonowały natomiast Szkolne Koła Caritas, których patronką jest bł. Karolina Kózkówna. Koła te to katolickie organizacje uczniowskie, które na zasadzie wolontariatu włączają się w działalność charytatywną, opiekuńczą i wychowawczą inicjowaną przez Caritas i inne instytucje. Opiekę nad młodymi wolontariuszami sprawuje Opiekun Koła – nauczyciel zatwierdzony przez Dyrektora Szkoły i Dyrektora Diecezjalnej Caritas oraz Asystent Koła – ksiądz katecheta. Celem Szkolnych Kół Caritas jest wychowanie w duchu miłości chrześcijańskiej i praktykowanie miłości bliźniego. Zadania Kół realizowane są poprzez organizację lub współorganizację wydarzeń charytatywnych, religijnych, teatralnych czy sportowych, udział w kwestach, włączanie się w pracę placówek opiekuńczych i wychowawczych, a także działania na rzecz osób potrzebujących i niepełnosprawnych zamieszkujących w domach rodzinnych oraz prowadzenie działalności informacyjnej (kroniki, biuletyny)⁴. Od 2007 r. Szkolne Koła Caritas Diecezji Tarnowskiej spotykają się na corocznych Zjazdach, podczas których uczestniczą we Mszy świętej i integracji. Obecnie na terenie Diecezji Tarnowskiej działa 249⁵ Szkolnych Kół Caritas.

Na początku roku szkolnego 2010/2011 grupa uczniów złożyła na ręce dyrektora Gimnazjum Publicznego w Piwnicznej-Zdroju wniosek o powołanie Szkolnego Koła Caritas, a następnie wystąpiono z podobną prośbą do Dyrektora Caritas Diecezji Tarnowskiej. Wyznaczono Opiekuna Koła – p. Krystynę Dziedzic i Asystenta kościelnego – ks. Wojciecha Maślankę⁶. Formalne powołanie Szkolnego Koła Caritas nr 125 przy Gimnazjum Publicznym⁷ w Piwnicznej-Zdroju nastąpiło 18 października 2010 r.

W pierwszym roku działalności piwniczańskie Szkolne Koło Caritas zrzeszało 16 młodych ludzi z klas gimnazjalnych. Wybrano pierwszy zarząd Koła, a patronką obrano św. Faustynę Kowalską – apostołkę Miłosierdzia Bożego. Młodzież wspólnie z Parafialnym Oddziałem Caritas przygotowała paczki świąteczne dla osób ubogich i samotnych w ramach „Akcji Kilo”, kontynuowała współpracę ze Stowarzyszeniem „Nasz Dom”. Wzięła także udział w akcji „Uratuj Świętego”, której celem było modlitwne wsparcie dzieci nienarodzonych.

⁴ por. *Szkolne Koła Caritas* [online] <https://caritas.diecezja.tarnow.pl/index.php/pl/szkocar/191-szkolne-kola-caritas-2>

⁵ Stan na grudzień 2024 r.

⁶ Zmiany personalne w parafii przyniosły także zmiany na stanowisku Asystenta kościelnego piwniczańskiego SKC. Funkcję tę w kolejnych latach pełnili: ks. Krzysztof Czech, ks. Mateusz Odziomek, ks. Andrzej Tarasek. Od września 2023 r. Asystentem kościelnym piwniczańskiego SKC jest ks. Przemysław Dyrek.

⁷ W wyniku zmian w systemie edukacji i likwidacji gimnazjów Szkolne Koło Caritas działa obecnie przy Szkole Podstawowej nr 1.

¹ J. Zabielski, *Chrześcijańskie miłosierdzie jako personalistyczna zasada życia społecznego*, s. 76; cytata za: J. Mielnik, *Miłość bliźniego – jako zagadnienie pedagogiczne*, s. 34.

² por. J. Mielnik, *Miłość bliźniego – jako zagadnienie pedagogiczne*, s. 35.

³ J. Mielnik, *Miłość bliźniego – jako zagadnienie pedagogiczne*, s. 36.

Kolejne lata przynosiły Szkolnemu Kołu Caritas coraz to więcej nowych członków i angażujących ich akcji. Wolontariusze działali na terenie szkoły – brali udział w przedstawieniach, wspierali klasę integracyjną; ale także poza nią – pomagając podczas spotkań świątecznych i okolicznościowych. Włączali się w zbiórkę jałmużny wielkopostnej, a także pomagali przy organizacji Dnia Matki i Paraolimpiady ze Stowarzyszeniem „Nasz Dom”. W czerwcu 2012 r. po raz pierwszy uczestniczyli w diecezjalnym Zjeździe Szkolnych Kół Caritas, który odbył się w Ciężkowicach.

W trzecim roku działalności liczba członków piwnicznańskiego Szkolnego Koła Caritas przekroczyła 30 osób. We wrześniu młodzie wolontariusze wzięli udział w nocnym czuwaniu modlitewnym „Rio w Nowym Sączu”, a raz w miesiącu brali udział w Mszach świętych ze Stowarzyszeniem „Nasz Dom”. Angażowali się w pomoc na terenie szkoły, sprzedając wypieki, z których dochód przekazywano potrzebującym, a w ramach ogólnopolskich akcji pisali kartki urodzinowe do ciężko chorych dzieci.

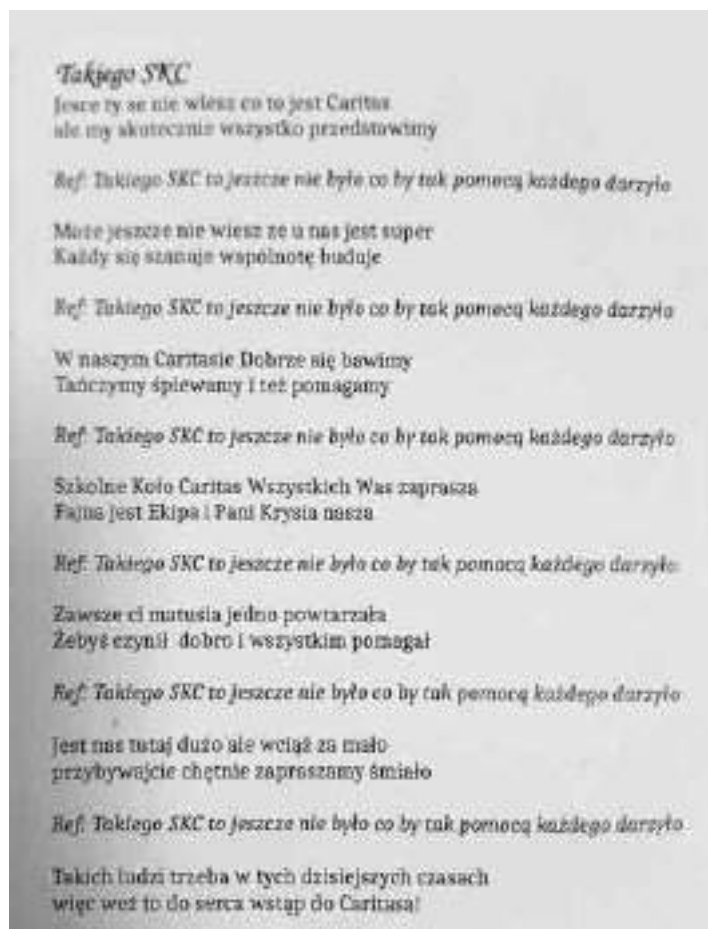
Szkolne Koło Caritas pomagało także przy organizacji Piwnicznańskiej Gry Miejskiej i Biegów Mikołajów. Młodzie wolontariusze od kilku lat odwiedzają co dwa tygodnie Przedszkole nr 3 (na Hanuszowie) i czytają najmłodszym bajki. Członkowie SKC biorą udział w działaniach nie tylko na rzecz lokalnej społeczności, ale uczestniczyli również w akcjach ogólnopolskich tj. „Szlachetna paczka”. W ramach współpracy z sądeckim Stowarzyszeniem „Sursum corda” od kilku lat rozprowadzają dobroczynne kartki świąteczne.

W czerwcu 2016 r. wolontariusze wzięli udział w jubileuszowym X Zjeździe Szkolnych Kół Caritas w Zabawie, a dla kolegów i koleżanek z piwnicznańskiej podstawówki przygotowali prezentację o swojej działalności.

W roku szkolnym 2017/2018 w piwnicznańskim Szkolnym Kole Caritas działało już ponad 50 wolontariuszy. Kontynuowali akcje rozpoczęte w poprzednich latach, a ich działalność została doceniona podczas diecezjalnego Zjazdu w Porąbce Uszewskiej. Przedstawiciele Koła otrzymali wówczas z rąk biskupa tarnowskiego nagrodę „Fructus Caritatis”.

arch. SKC

arch. SKC

W kolejnych latach piwnicznańscy wolontariusze włączali się w zbiórkę na rzecz Wyższego Seminarium Duchownego, a także wspierali Zespół Misyjny „Wschód” prowadzący rekolekcje dla dzieci w krajach byłego ZSRR. Wraz z podopiecznymi Stowarzyszenia „Nasz Dom” przygotowali integracyjne jasełka, które cieszyły się sporym zainteresowaniem widzów, a w ramach akcji „Wylosuj anioła” tworzyli kartki świąteczne dla pacjentów oddziałów onkologicznych.

Piwnicznańskie Szkolne Koło Caritas włączyło się także w pomoc objętej wojną Ukrainie. Uczestniczyło w zbiórce darów i tkaniu siatek maskujących do obrony Lwowa, zbierało fundusze na generator prądu.

Działalność młodych wolontariuszy obejmuje również miejsca pamięci. Od kilku lat biorą udział w sprzątaniu Starego Cmentarza, a w bieżącym roku szkolnym włączyli się w zbiórkę na rzecz godnego upamiętnienia Polaków pochowanych na Cmentarzu Łyczakowskim.

W roku szkolnym 2024/2025 piwnicznańskie Szkolne Koło Caritas zrzesza ponad 60 członków z klas VI-VIII. Kontynuuje rozpoczętą w ubiegłym roku współpracę z Fundacją Bratnia Dusza, którą zainicjowała akcja „Święto Niepodległości Polski z Polakami na Kresach”, czyli zbiórka żywności dla Rodaków mieszkających na Ukrainie. W tym roku wspólnie z Fundacją i innymi instytucjami młodzie wolontariusze przeprowadzili wspomnianą kwestę na rzecz Cmentarza Łyczakowskiego oraz zbiórkę artykułów żywnościowych. W październiku gościli w swojej szkole

Kolędnicy misyjni, a wśród nich członkowie piwniczańskiego SKC.

polskich seniorów – podopiecznych Uniwersytetu Trzeciego Wieku we Lwowie, a w grudniu przygotowywali kartki świąteczne na organizowaną dla nich „Polonijną Wigilię na Kresach”.

W listopadzie 2024 r. w Urzędzie Miejskim odbyło się natomiast spotkanie Szkolnego Koła Caritas z Burmistrzem Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój Tomaszem Michałowskim, podczas którego młodym wolontariuszom i ich Opiekunom złożono podziękowanie „za zaangażowanie w kształtowanie najlepszych cech i postaw młodego pokolenia, jakimi są empatia, wrażliwość na potrzeby innych, umiejętność i wola bezinteresownego dzielenia się oraz niesienia pomocy potrzebującym”.

Okres świąteczny to dla wolontariuszy czas wzmożonej aktywności. W tym roku to przygotowanie kiermaszu mikołajkowego, sprzedaż kartek świątecznych, kolejna „Akcja Kilo” oraz pomoc przy organizacji spotkania opłatkowego dla podopiecznych Ośrodka Pomocy Społecznej. W drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia członkowie Szkolnego Koła Caritas wraz z koleżankami i kolegami z młodszych klas brali udział w kolędzie misyjnej.

Dla młodych wolontariuszy istotna jest nie tylko pomoc drugiemu człowiekowi, ale także własny rozwój duchowy. U początku każdego roku szkolnego nowi członkowie SKC zapoznają się z biogramem patronki – bł. Karoliny Kózkówny i przystępują do testu wiedzy. Po dopełnieniu formalności otrzymują legitymację oraz koszulkę. Poznawaniu życia błogosławionej sprzyjały także wyjazdy do kina na projekcje filmów „Karolina” i „Zerwany kłós” oraz udział w XIV Ogólnopolskim Konkursie plastycznym pod hasłem „Błogosławiona Karolino, świeć nam przykładem”. Istotne są także regularne spotkania organizacyjno-formacyjne

prowadzone przez Opiekunkę Koła i Księdza Asystenta. Wolontariusze kilkakrotnie prowadzili adoracje Najświętszego Sakramentu w pierwsze piątki miesiąca, brali udział w Diecezjalnych Dniach Młodzieży w Tarnowie i koncertach ewangelizacyjnych „Jednego Serca Jednego Ducha” w Rzeszowie. Ważnymi wydarzeniami dla Koła była również peregrynacja symboli Świątowych Dni Młodzieży w maju 2016 r. oraz „Noc świętych” w Szalowej.

Prawie 15 lat funkcjonowania piwniczańskiego Szkolnego Koła Caritas to dziesiątki wolontariuszy, setki działań na rzecz drugiego człowieka, tysiące uśmiechów i serc zbudowanych dobrem i miłością. To zmieniający się na lepsze wielki świat i pojedynczy człowiek...

K. Jarzębak

*Tytuł artykułu pochodzi z utworu „Dlaczego dobro jest dobre”
P. Rubika i Z. Książka*

Źródła:

- *Idea wolontariatu* [online] <https://wolontariat.caritas.pl/idea-wolontariatu/>
- *Kronika Szkolnego Koła Caritas przy Gimnazjum Publicznym w Piwnicznej-Zdroju założona w roku 2010* i in. dokumenty Koła.
- Mielnik J., *Miłość bliźniego – jako zagadnienie pedagogiczne*, „Studia z teorii wychowania”, tom VIII: 2017, nr 1 (18) [online] <https://bibliotekanauki.pl/articles/428497.pdf>
- *Parafialny Oddział Caritasu* [online] <https://www.parafia.piwniczna.com/s22-parafialny-oddzial-caritasu.html>
- *Szkolne Kola Caritas* [online] <https://caritas.diecezja.tarnow.pl/index.php/pl/szkocar/191-szkolne-kola-caritas-2>

Kończy się rok...

Grudzień to oczywiście święta Bożego Narodzenia, a pierwszy sygnał – Roraty wczesną godziną ranną. Do pełnego roratniego nastroju brakowało jednak śniegu, choć to odczuwają tylko starsze pokolenie, co słysząc czasem we wspominkach o śniegu po kolana i śniegu skrzypiącym pod nogami, o szczypiącym mrozie. Gdzie te czasy? I wtedy uświadamiamy sobie, jak daleko posunęły się zmiany klimatyczne, jak wielka jest różnica temperatury, jak wielkie ocieplenie. Ale nie zawsze mamy świadomość zagrożeń z tego ocieplenia wynikających, choć już wielu doświadczamy. Tego lata i jesieni wielu mieszkańców Piwnicznej cierpiało na brak, co rusz, wody w kranach. Rozmawiamy często o coraz niższym stanie wody w Popradzie, o wysychających potokach górskich. Czy coś z tego wynika w naszej codziennej praktyce, w naszym codziennym życiu, gdy korzystamy z wody?

Na piwniczańskim rynku zrobiło się świątecznie w drugą niedzielę grudnia. Pod domem kultury stanęły stragany z niecodzienną bogatą ofertą; wytworami rąk pracowitych piwniczian i gości z bliższej i dalszej okolicy. Oglądając te wszystkie cudenka, można było podziwiać nie tylko kunszt wykonania, ale i pomysły, zmysł artystyczny wykonawców koronkowych ozdób choinkowych, świątecznych kartek, drobiazgów do dekoracji świątecznego stołu, miłych dla oka pamiątek w sam raz na upominek pod choinkę, np. dla pań lubiących ozdoby z drobnutkich koralików skomponowane misternie w bransoletki, zawieszki i inne elementy zdobiące kobiecą urodę. Wśród kulinariów pierogi, uszka z grzybami, krokiety, wszystko apetyczne, pachnące Wigilią. Zainteresowanie duże, sporo oglądających i jak zwykle, mniej kupujących, ale jednak. Bo kto nie chciałby mieć coś ładnego, miłego dla oka, ale przede wszystkim sprawić przyjemności komuś bliskiemu, kochanemu, obdarowując miłym drobiazgiem. A właśnie Święta nastrajają pozytywnie, budzą życzliwe odruchy, otwierają nasze serca, także i kiesy. Dobrze, jeśli bez przesady, z rozsądkiem. Więc przy przedświątecznych straganach był ruch od godzin rannych do południa.

Ostatni miesiąc roku jest więc trochę niezwykły, wyjątkowy również ze względu na nieuniknione refleksje nad mijającym czasem. Minął kolejny rok naszego życia, naszej historii. Każdy z nas wypełnił codzienne życie obowiązkami, pracą, odpoczynkiem, jakąś rozrywką, przyjemnością. Komuś udało się dokonać czegoś wyjątkowego, nadzwyczajnego, czegoś od dawna upragnionego: ukończyć szkołę, zdobyć dyplom uczelni, założyć firmę, zwiedzić wymarzone kraje, zbudować dom, założyć rodzinę. Udany, dobry rok. Ale bywa przecież także inaczej. Komuś się nie powiodło, dotknęła go choroba, straty materialne. Dobrze więc, że ten rok się kończy, następny będzie lepszy – wierzymy – i życzymy sobie wzajemnie szczęśliwego nowego roku, ufając, że taki będzie. Czy to od nas zależy? Tylko w ograniczonym stopniu. A historia świata, naszego kraju w tym roku? To już zupełnie co innego. Toczyła się, nie, pędziła hukiem i gwizdem rakiet, spadających dronów, rozsypujących się w gruz budynków, wołała krzykiem przerażenia, płaczem kobiet tracących dzieci i dzieci pozbawionych rodziców, okaleczonych fizycznie i psychicznie, jękami rannych i umierających, bo ktoś chce zabijać i niszczyć wszelkie życie. Czy mieliśmy

na nią wpływ? Jesienią 2023 roku uczestnicząc w wyborach do parlamentu zdecydowaliśmy o losach i historii naszego kraju, naszej Ojczyzny. Teraz tylko patrzemy, obserwujemy, co się dzieje „na górze”. I teraz pracują najbardziej ręce: jedni je zacierają, drudzy załamują, jedni są pewni, drudzy się spodziewają. A wszyscy czekają, co będzie dalej; za miesiąc, pół roku, rok. Poczekamy, zobaczymy...

Wojna rodzi się w sercu człowieka. Konflikty wybuchające w różnych punktach naszego globu, ludobójcze wojny, potwierdzają tę prawdę. Czy ktoś i naszej historii nie skieruje na drogi zabijania, niszczenia, śmierci? trudno nie stawiać sobie takich pytań w obliczu zdarzeń i informacji, jakimi jesteśmy bombardowani co dnia.

A nasze małe wojny w sąsiedztwach, małych i większych społecznościach, ba, w zespołach, w rodzinach, czyż nie tak samo się toczą? I tak samo nie znajdujemy, lub nie chcemy, znaleźć sposobu rozwiązania konfliktu, bo na uwięzi trzyma wszystko czyjeś złe serce, pełne nienawiści, zawziętości, chęci niszczenia. Oby się nam nie zdarzyło doświadczyć tego nigdy.

Na szczęście, dla równowagi w toczącej się historii ludzkości, krajów, narodów i każdego z nas, żyją na tym świecie ludzie o wielkich sercach, otwartych na drugiego człowieka, jego potrzeby. To oni ratują cywilną ludność w krajach dotkniętych wojnami, zapewniają pomoc medyczną, schronienie przed zimą, stwarzają choć namiastkę normalności ludziom, którym złota zabrakło domu, spokoju i wszystkiego do czego ma naturalne prawo każdy człowiek. I to jest wielka nadzieja w życiu każdego z nas, nadzieja w naszym pielgrzymowaniu, o czym mówił papież Franciszek na rozpoczęcie Roku Jubileuszowego, nadzieja płynąca z wielkiej, największej Miłości świata, której pamiątkę narodzin w ubogim żłóbku właśnie obchodziliśmy w grudniu. Czy będziemy o tym pamiętać, gdy zdarzą się czasy beznadziei, panowania zła? Mamy przecież Pawłowy drogowskaz sprzed tysiącleci, wbijany w umysły i serca Polaków drugiej połowy XX wieku przez skromnego Kapłana, Jerzego Popiełuszkę: *Zło dobrem zwyciężaj.*

M.L

Na ten nowy rocek na dwanaście miesięcy
Niechaj zodno biyda wos lżą nie udręcy
Niechaj sie Wom darzy łód świtu do nocy
A Łociet Niebieski przydo dusy mocy
Coby dźwigać kłody i przekroć progi
Kiej zywoť wyzwanie drylnie nom pod nogi
A kiej sie po świecie jak groch rozsypiecie
Niek miłoś do Łojczyzny Wos na nowo zmiecie
Na ślady i słowa Nojwiększego Polaka
Co nom znaki stawioł na Europy ślakach

Krystyna Kulej

Śladami Włóczykija

Nadszedł koniec roku, a więc czas refleksji na temat tego, co się przez ten czas wydarzyło. W sklepach i firmach trwają rozliczenia, inwentaryzacje, sprzątanía itp. Sportowcy podsumowują swoje wyniki oraz osiągnięcia i planują, jak polepszyć swoją formę w przyszłym roku. Dobrze i nam jest się zastanowić, co się udało zrealizować z zeszłorocznych postanowień, a te nieraz były bardzo ambitne np. 2-3 razy w tygodniu chodzić na siłownię, schudnąć 20 kg, codziennie rano przed pracą iść pobiegać itp. Niestety, jeżeli braknie nam samozaparcia, to dobrze wiemy, co zostaje z naszych wielkich planów...

Moim postanowieniem, z racji tego, że jestem Chodok z gór i tych gór ciągle mi mało, było uzbierać 720 punktów do małej złotej odznaki GOT (Górskiej Odznaki Turystycznej) i muszę się Państwu pochwalić, że mi się udało. Górską Odznakę Turystyczną jest to odznaka ustanowiona przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze i polega na tym, że odbywając wycieczki w górach, w zależności od długości i przewyższenia na trasie, przyznawane są nam punkty. Potwierdzeniem dojścia na dany szczyt może być zdjęcie, albo pieczętka, którą wbijamy do specjalnej książeczki. Jeśli uzbieramy określoną liczbę punktów, zanosimy książeczkę do weryfikacji i jest nam przyznawana odznaka w odpowiedniej kategorii i stopniu. Taka książeczka stanowi później cenną pamiątkę z naszych wycieczek, a samo zbieranie punktów jest bardzo fajną zabawą. Tak że zachęcam, aby z nowym rokiem wyruszyć na górskie szlaki i rozpocząć swoją przygodę z GOT PTTK.

Wcale nie trzeba daleko się wybierać, ponieważ Piwniczna-Zdrój i okolice są świetną bazą wypadową oferującą różnorakie warianty wycieczek. Można udać się na przykład do Jaworek czerwonym szlakiem, który jest najstarszym szlakiem w Beskidzie Sądeckim, wyznaczonym już w 1906 r. Powstał on dla kuracjuszy, którzy chcąc dostać się do Szczawnicy ze stacji kolejowej w Piwnicznej, musieli przejść przez góry. Szlak ten jednak początkowo ciągnie się doliną potoku Czercz za drogą asfaltową, więc aby ominąć ten odcinek i nieco uatrakcyjnić wycieczkę, polecam udać się szlakiem zielonym. Prowadzi on przez Piwówarówkę, za granicą państwową na Przełęcz Obidza. Po drodze warto zatrzymać się w Chacie Magury, odpocząć chwilę i coś zjeść, bo dalej czeka nas podejście na Eliaszkówkę, na której znajduje się wieża widokowa z piękną panoramą na okolicę.

Dumka przy kołędzie

Czy ktoś pytał... Boskie Dziecię
Jak Ci będzie na tym świecie
Bo nieślubne bo niechlubne
zamiecione pośród śmiecie

A nad Tobą wielka siła
Co się Matce Twej przyśniła
Rzekła FIAT Archaniele
Niechaj los mój młyn niebiański
tajnie miele

Aż Golgotą świat zabłyśnie
Aż mój Syn w bólu zawisnie
Aż wy głusi i zwątpieni
Puls Boga-Syna pośród pieni
usłyszycie

Krystyna Kulej 2024

Gdy anioły roztworzą

Gdy anioły roztworzą niebiańskie przestworza
i gwiazdami sypną ciemnej Ziemi w oczy;
Bóg w synowskiej Osobie na waszych rozdrożach
Trakt jak dywan do nieba światłością wam toczy

Przyjmij Ziemio to Dziecię, - planeto wybrana
spośród tylu planet zawieszonych w przestworzach –
z zamkniętymi oczyma, - wiem - przyjmij swego Pana
Bo nieziemską jasnością bije miłość Boża

Krystyna Kulej 2024

Natomiast jeżeli nie mamy zbyt dużo czasu lub forma fizyczna nie pozwala nam na dalekie wędrówki, to zawsze możemy udać się na górę Kiczar. Pośród lasu poprowadzone są tam alejki spacerowe, zaś z samego szczytu rozciąga się rozległy widok na dolinę Popradu. Ciekawą opcją jest również Park Węgielnik-Skałki, gdzie znajdują się okopy, platforma widokowa oraz niewielka wieża.

W nowym roku zachęcam do obudzenia w sobie ducha Włóczykija i wyruszenia za jego przykładem na górskie szlaki. W schroniskach cały czas czekają na nas mili gospodarze, dobre jedzenie oraz ciepła herbata (może nawet z „prądem”). Trzeba tylko wziąć plecak, dobre buty i co najważniejsze: pozytywne nastawienie, a wszystkie góry staną przed nami otworem.

Z góralskim pozdrowieniem

Chodok z gór

Szczepienia przeciwko wściekliznie – Miasto i Gmina Piwniczna

Obowiązkowemu szczepieniu przeciwko wściekliznie podlegają psy i koty powyżej 3 miesiąca życia. Koszt szczepienia 50 zł.

Data	Dzień tygodnia	Godzina	Miejscowość	Miejsce szczepienia
2025-01-13	poniedziałek	08:45-09:00	Młódów – nad potokiem Młodowskim	przy skrócie do kowala
2025-01-13	poniedziałek	09:05-9:30	Młódów	koło p. Bołoz nr 8
2025-01-13	poniedziałek	09:40-10:15	Głębokie	nad potokiem
2025-01-13	poniedziałek	10:30-11:00	Kokuszka	koło szkoły
2025-01-13	poniedziałek	11:05-11:30	Kokuszka	koło sklepu p. Smydy
2025-01-13	poniedziałek	11:35-11:55	Piwniczna-Łomnickie	koło p. Łomnickiego
2025-01-13	poniedziałek	12:00-12:45	Piwniczna-Śmigowskie	koło mostu
2025-01-13	poniedziałek	13:00-13:30	Piwniczna-Zawodzie	koło Łazienek
2025-01-13	poniedziałek	13:50-14:10	Piwniczna-Pola	koło pierwszego domu
2025-01-13	poniedziałek	14:10-14:30	Piwniczna-Uwrocie	parking na osiedlu

2025-01-14	wtorek	09:00-09:15	Łomnica (górna)	ostatni przystanek autobusowy
2025-01-14	wtorek	09:20-09:50	Łomnica-Nawsie	koło przystanku
2025-01-14	wtorek	10:00-10:30	Łomnica-centrum	koło remizy
2025-01-14	wtorek	10:35-10:50	Łomnica-Kąty	przy moście na Kąty
2025-01-14	wtorek	10:55-11:05	Łomnica	osiedle koło „pieczarkarni”
2025-01-14	wtorek	11:15-11:30	Łomnica	koło Rusalki
2025-01-14	wtorek	11:35-11:45	Piwniczna-Majerz	koło Majerzanki
2025-01-14	wtorek	11:50-12:10	Piwniczna-Majerz	koło Stefanki
2025-01-14	wtorek	12:30-12:45	Piwniczna-Równia	koło stacji kolejowej
2025-01-14	wtorek	12:50-13:10	Piwniczna-Borownice	koło Carbonu

2025-01-15	środa	008:45-08:50	Zubrzyk	u Pająków
2025-01-15	środa	09:00-09:15	Zubrzyk	koło p. sołtysa Toczka
2025-01-15	środa	09:20-09:45	Zubrzyk	koło szkoły
2025-01-15	środa	09:50-10:00	Zubrzyk-Sulin	koło p. Hyclaka nr 52
2025-01-15	środa	10:15-10:25	Zubrzyk (za torami)	koło p. Inglot, p. Miejskiej
2025-01-15	środa	10:30-10:35	Wierchomla Wielka	„Belweder”
2025-01-15	środa	10:40-10:50	Wierchomla Wielka	koło p. Węgrzyna
2025-01-15	środa	10:55-11:10	Wierchomla Wielka	koło p. Popieli
2025-01-15	środa	11:15-11:40	Wierchomla Wielka	koło mostu na Baraniacki
2025-01-15	środa	11:45-12:10	Wierchomla Wielka	koło sklepu p. Kuliga
2025-01-15	środa	12:15-12:30	Wierchomla Mała	koło mostu

2025-01-16	czwartek	09:00-09:20	Kosarzyska-Sucha Dolina	parking koło Hotelu
2025-01-16	czwartek	09:40-10:00	Kosarzyska-Sucha Dolina	przy ostatnim przystanku autobusowym
2025-01-16	czwartek	10:05-10:20	Kosarzyska	koło sklepu p. Kluski (Groszek)
2025-01-16	czwartek	10:25-10:45	Kosarzyska	koło Leśniczówki
2025-01-16	czwartek	10:55-11:20	Piwniczna-Miasto	koło Ramexu
2025-01-16	czwartek	11:25-12:00	Piwniczna-Hanuszów	koło stacji kolejowej
2025-01-16	czwartek	12:15	Piwniczna-Podolik	koło Zameczku

W przypadku braku możliwości zaszczepienia psa/kota w wyżej podanych terminach można umówić się indywidualnie, dzwoniąc do lek. wet. Cezarego Wojtczaka pod nr tel. kom. 604 323 613. Przy okazji szczepienia, można będzie nabyć środki na odrobaczenie psów i kotów.

Cezary Wojtczak
Lekarz weterynarii
ul. Sobieskiego 21/85
33-350 Piwniczna-Zdrój
tel. 0 18 44 64 374, kom. 604 32 36 13

XIII Sesja Rady Miejskiej

XIII Sesja Rady Miejskiej odbyła się 16.12.2024 w sali narad Urzędu Miejskiego. W obradach uczestniczyło 11 Radnych. Obradom Sesji zwołanej na wniosek Burmistrza Piwnicznej-Zdroju przewodniczyła Monika Dominik – Przewodnicząca Rady Miejskiej. Podczas Sesji procedowano uchwały dot. zmiany w budżecie i zmiany uchwały budżetowej MiG Piwniczna-Zdrój na rok 2024, zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej MiG Piwniczna-Zdrój, zmiany uchwały Nr LI/432/2022 Rady Miejskiej w Piwnicznej-Zdroju w sprawie opłaty uzdrowskiej.

Minutą ciszy uczczono zmarłego S. Wójtowicza – wieloletniego Przewodniczącego Zarządu Osiedla Majerz.

Sprawdzono obecność: 11 Radnych. Osiągnięto wymagane kworum.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie zmiany w budżecie i zmiany uchwały budżetowej Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój na rok 2024 Skarbnik zaprezentowała projekt uchwały, a Komisja Finansów i Gospodarki wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie zmiany Wieloletniej Prognozy Finansowej Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój Skarbnik zaprezentowała projekt uchwały, a Komisja Finansów i Gospodarki wydała pozytywną opinię. Uchwała została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie zmiany uchwały Nr LI/432/2022 Rady Miejskiej w Piwnicznej-Zdroju w sprawie opłaty uzdrowskiej Skarbnik zaprezentowała projekt uchwały, a Komisja Finansów i Gospodarki wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie.

Burmistrz T. Michałowski i Przewodnicząca Rady M. Dominik złożyli zgromadzonemu i łączącemu się za pomocą transmisji życzenia świąteczno-noworoczne.

Na tym obrady zakończono.

Zanotowała: **K. Jarzębak**

XIV Sesja Rady Miejskiej

XIV Sesja Rady Miejskiej odbyła się 30.12.2024 w sali narad Urzędu Miejskiego. W obradach uczestniczyło 11 Radnych. Obradom Sesji przewodniczyła Monika Dominik – Przewodnicząca Rady Miejskiej. Podczas Sesji przyjęto

protokoły z XII i XIII Sesji Rady Miejskiej, wysłuchano sprawozdań Burmistrza i Przewodniczącej Rady z działalności międzysesyjnej oraz procedowano uchwały: budżetową MiG Piwniczna-Zdrój na rok 2025; w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej na lata 2025-2042; w sprawie udzielenia pomocy finansowej dla Miasta Nowy Sącz na realizację zadania „Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka” w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Nowym Sączu; w sprawie planów pracy; w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej dla Gminy Piwniczna-Zdrój na lata 2024-2030; w sprawie zmiany uchwały w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2025-2028; w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Piwniczna-Zdrój, Jednostka strukturalna „A.II” – ZAWODZIE; w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój; w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2331/8 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku; w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Wierchomla Wielka, stanowiąca część dz. ewid. nr 59/2 oraz część dz. ewid. nr 60/2 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku; w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy najmu, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2914 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku; w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy najmu, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2914 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku; w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2957/2 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku; w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 1816 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku; w sprawie wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości część działki ewidencyjnej nr 256/7 położonej w miejscowości Wierchomla Wielka.

Sprawdzono obecność: 11 Radnych. Wymagane kworum zostało osiągnięte.

Protokoły z XII i XIII Sesji Rady Miejskiej zostały przyjęte jednogłośnie: 11 – za.

W sprawozdaniu z działalności międzysesyjnej Burmistrz T. Michałowski omówił: podsumowanie konkursu Małopolska Nagroda Rynku Pracy, spotkanie podsumowujące akcję „Zbiórka na rzecz godnego upamiętnienia Polaków pochowanych na Cmentarzu Łyczakowskim”, spotkanie z przedstawicielami Stowarzyszenia „Nasz Dom”, przygotowania do kolejnej edycji konkursu „Echa Trombity” i planowany powrót występów w ramach „Święta Dzieci Gór” w Piwnicznej-Zdroju, spotkanie z Mikołajem dla przedszkolaków, Bal ze św. Mikołajem organizowany przez Stowarzyszenie „Nasz Dom”, spotkanie z firmą MASSPOL, planowany jubileusz urodzin Danuty Szaflarskiej, spotkanie z Zarządem Osiedla Zawodzie, Mikołajkowy Turniej Siatkówki, halowe zawody MDP, podsumowanie Festiwalu Biegowego, spotkanie z prezesem Banku Spółdzielczego, spotkanie opłatkowe dla podopiecznych OPS, spotkanie opłatkowe z pracownikami Urzędu Miejskiego, spotkanie z przedstawicielami Orkiestry Dętej, spotkanie organizacyjne w związku z planowanym Rajdem Koguta.

W swoim sprawozdaniu Przewodnicząca Rady M. Dominik omówiła: dyżury w Biurze Rady, Bal ze św. Mikołajem organizowany przez Stowarzyszenie „Nasz Dom”, podsumowanie Festiwalu Biegowego, korespondencję, która wpłynęła do Biura Rady.

W związku z procedowaniem Uchwały Budżetowej Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój na rok 2025 zgłoszono autopoprawkę, Skarbnik zaprezentowała projekt uchwały, Regionalna Izba Obrachunkowa wydała opinię pozytywną z uwagą, Komisje Rady wydały pozytywne opinie (poprawki merytoryczne wniosła Komisja Finansów i Gospodarki). W dyskusji głos zabrali: T. Michałowski, M. Dominik, E. Brongiel, A. Janur-Majocha, Z. Janeczek, W. Porębski, R. Dulak. Poprawka Komisji Finansów i Gospodarki została przyjęta: 8 – za, 3 – przeciw. Uchwałę z autopoprawką i poprawką przyjęto: 9 – za, 2 – wstrzymujące.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie uchwalenia Wieloletniej Prognozy Finansowej na lata 2025-2042 zgłoszono autopoprawkę, Skarbnik zaprezentowała projekt uchwały, Regionalna Izba Obrachunkowa wydała pozytywną opinię. Uchwała z autopoprawką została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie udzielenia pomocy finansowej dla Miasta Nowy Sącz na realizację zadania „Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka” w Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym w Nowym Sączu Dyrektor ZEAS zaprezentowała projekt uchwały, a Komisja Finansów i Gospodarki wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie planów pracy Sekretarz Rady zaprezentowała projekt uchwały. Uchwała została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały sprawie przyjęcia Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy Domowej oraz Ochrony Osób Doznających Przemocy Domowej dla Gminy Piwniczna-Zdrój na lata 2024-2030 Dyrektor OPS zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie zmiany uchwały w sprawie uchwalenia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na lata 2025-2028 Dyrektor OPS zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwała została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój, Jednostka strukturalna „A.II” – ZAWODZIE Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Uzdrowska wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego część Miasta i Gminy Piwniczna-Zdrój Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Uzdrowska wydała pozytywną opinię. Uchwała została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2331/8 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Wierchomla Wielka, stanowiąca część dz. ewid. nr 59/2 oraz część dz. ewid. nr 60/2 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwała została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy najmu, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2914 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości

zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy najmu, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2914 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwała została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 2957/2 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie wyrażenia zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia przez Miasto i Gminę Piwniczna, umowy dzierżawy, której przedmiotem jest nieruchomość położona w miejscowości Piwniczna-Zdrój, stanowiąca część dz. ewid. nr 1816 na czas oznaczony tj. do dnia 31 stycznia 2035 roku Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwała została przyjęta jednogłośnie: 11 – za.

W związku z procedowaniem uchwały w sprawie wyrażenia zgody na zbycie nieruchomości część działki ewidencyjnej nr 256/7 położonej w miejscowości Wierchomla Wielka Kierownik referatu planowania przestrzennego i nieruchomości zaprezentował projekt uchwały, a Komisja Społeczna wydała pozytywną opinię. Uchwałę przyjęto jednogłośnie: 11 – za.

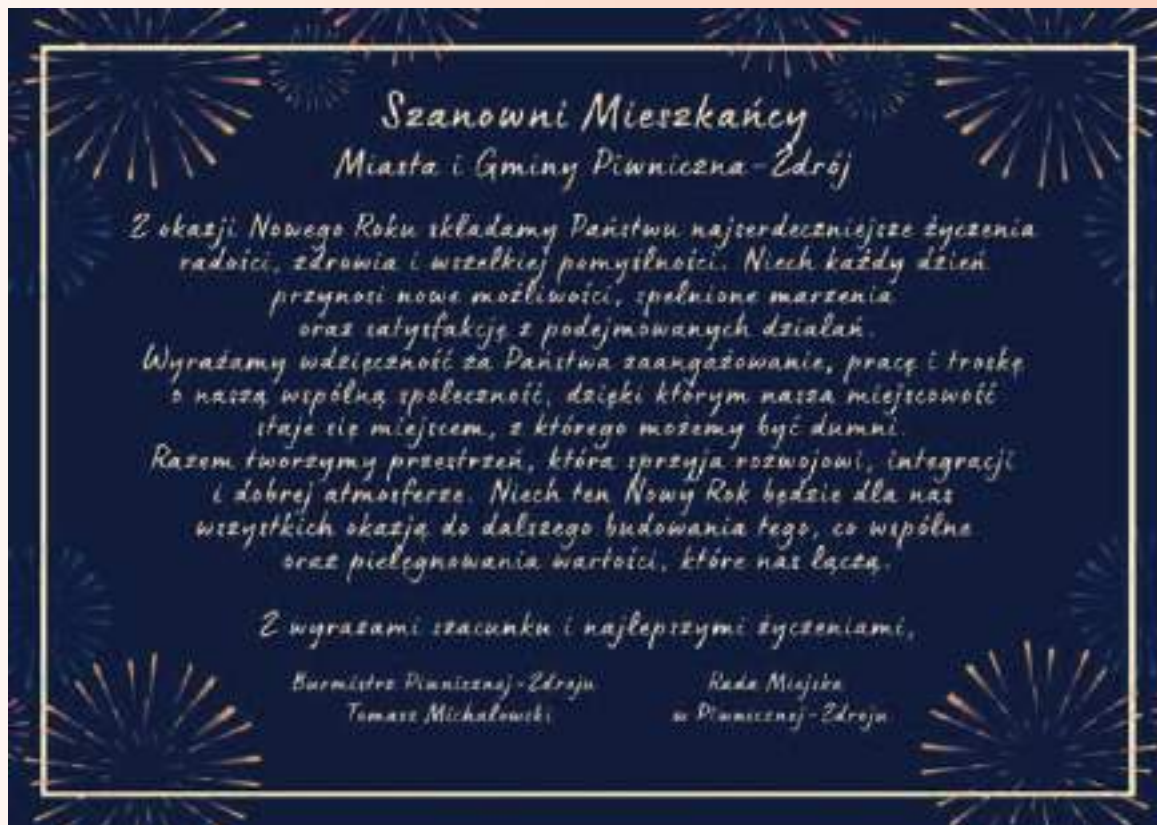
Podczas wolnych wniosków, zapytań i opinii omówiono: potrzebę udzielenia pomocy osobie przez OPS, podziękowanie za współpracę w kończącym się roku, konieczność zamontowania wiat przystankowych w Łomnicy-Zdroju i innych miejscach na terenie Gminy.

Przewodnicząca Rady złożyła podziękowanie za współpracę w mijającym roku i złożyła życzenia noworoczne.

Na tym obrady zakończono.

Zanotowała: **K. Jarzębak**

Ubieramy
już 30 lat!

ULTREK

SZCZYT ODZIEŻOWYCH MOŻLIWOŚCI

ZAPRASZAMY DO SKLEPU FIRMOWEGO
Z ODZIEŻĄ TURYSTYCZNĄ I SPORTOWĄ

📍 ŁOMNICA ZDRÓJ 404 ☎️ TEL. 18 44 64 015, 661 321 212

www.sklep.ultrek.com.pl

- u Ogórków -

Delikatesy Centrum

ZAPRASZAMY
pon.-sob.: 6.00 - 22.00; niedz. i św.: 8.00 - 21.00

U NAS
oszczędzasz
Z DELIKARTĄ!

Spróbuj szczęścia
i zagraj w Lotto!

HOT DOG czeka na was!

KANTOR w sklepie

GIEŁDA DEWIZ

www.gieldadewiz.pl

Piwniczna Zdrój ★ ul. Daszyńskiego 11a ★ tel. 601 614 395, 18 446 43 25